СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
Ч. 137. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 22-го ЛИПНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JULY 22, 1986 No. 137. VOL. XCIII.

Пам'ятайте про Україну!

КОНҐРЕС ЗСА ВИСТУПАЄ В ОБОРОНІ УГГ

Вашінґтон. — Сенатори Алфонс Д'Амато і Денис ДеКонсіні є головними спонзорами сенатської резолюції ч. 154 в обороні Української Гельсінкської Групи, внесеної в червні цього року. Цю акцію ведеться з приводу 10-ої річниці заснування цієї групи.

Сенатська акція паралельна й ідентична з резолюцією в Палаті Репрезентантів ч. 332, яка вже має 110 спонзорів.

Сенатор Д. ДеКонсіні, який є також членом Конгресової голодової комісії і сенатор А. Д'Амато вже підписали листи до всіх сенаторів з проханням приєднатися до резолюції ч. 154. Резолюція закликає Уряд ЗСА використати кожну нагоду, щоб твердо вимагати від совєтських властей звільнення з ув'язнення всіх членів Української Гельсінкської Групи і дозволити їм емігрувати на Захід.

Резолюція також закликає Уряд, щоб американський консулят в Києві правильно звітував про порушення прав людини в Україні совєтськими властями, і щоб ця інформація була подана щопівроку разом із загальним звітом про дотримання Гельсінкських Угод.

Організація Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ), яка ще в минулому році під проводом св. п. Ігоря Ольшанівського реферувала справу комеморативних резолюцій в Конгресі, звертається до всіх українців з проханням підтримати цю справу. Проситься писати і телефонувати до сенаторів і до конґресмена і вимагати від них стати спонзорами резолюцій.

За інформаціями слід звертатися писемно або телефонічно до: Americans for Human Rights in Ukraine, 43 Midland Pl., Newark, N.J. 07106; tel.: (201) 373-9729.

Пам'ять сен. П.Юзика вшановано в міністерстві

Оттава (ОУПС). — У четвер, 10-го липня ц.р., відбулося тут у міністерстві заграничних справ зібрання в справі Бернської та майбутньої Віденської конференції про права людини під керуванням делегата Канади, сенатора Вілляма Бауера.

На внесення присутнього на цьому зібранні проф. Ярослава Рудницького вшановано вставанням з місць і однохвилинною мовчанкою помершого попереднього вечора св. п. сен. Павла Юзика. Короткі посмертні евлогії виголосили внескодавець і голова зібрання сен. Бауер. Обидва підкреслили заслуги Покійного в ділянці захисту прав людини на міжнародному форумі й ствердили, що його смерть — великий удар для справи й борців за здійснення умов Гельсінкського Угод з 1975 року.

Вибрано нову Президію Українського Народного Дому

Ню Йорк. — Тут відбулося в суботу, 12-го липня ц.р., засідання, на якому обрано нову Управу Українського Народного Дому в такому складі: голова — Роман Данилюк, заступник голови — Андрій Ластовецький, секретар — Василь Сосяк, скарбник — Іван Винник; Контрольна комісія: Володимир Саляк, Богдан Гаргай і Микола Хоманчук.

Дирекція Українського Народного Дому звертається зі закликом до української громади Ню Йорку внести якнайскоріше подання на винайм домівок і великої залі, на майбутні імпрези.

Дирекція підготовляє урочисте посвячення дому, поєднане з бенкетом у новій великій залі, на кінець вересня 1986 року.

Губернатор Пенсильванії проголосив Тиждень Поневолених Націй

Гаррісбург, Па. — Губернатор Пенсильванії Ричард Торнбирг тут у столиці проголосив тиждень від 20-го до 26-го липня ц.р. Тижнем Поневолених Націй.

У своїй проклямації Р. Торнбирг сказав, що мешканці Пенсильванії повинні підтримувати змагання всіх поневолених народів за свободу й незалежність.

Відбулася 21-ша Конвенція УБСоюзу

Ґлен Спей, Н. Й. — Тут в днях від 16-го до 21-го червня відбулася 21-ша Конвенція Українського Братського Союзу, у результаті якої обрано провід цієї братської організації в такому складі: Іван Олексин — голова, Джеррі Пронько — перший заступник голови, Дмитро Корбутяк — другий заступник голови, інж. Петро Родак — заступник голови на Канаду, д-р Мирослав Чаповський — головний секретар, інж. Петро Саляк — заступник головного секретаря, Едвард Попіль — фінансовий секретар-касир, Роман Данилюк — заступник фінансового секретаря-касира. Контрольна комісія: Волтер Маїк, Павло Коновал, Роман Канюка, д-р Омелян Дерій і Еміль Калата; головні радні: Михайло Мохнач, Зенон Комоницький, Микола Бойчук, Віра Гаркуша, Володимир Леськів, Олександер Скоцень, Михайло Родитський, Микола Івашків, Михайло Цар, Лука Шморгай, Анатоль Фалько і Володимир Дмитренко; почесні члени Головної Ради: Василь Іванців, Петро Довбачук, д-р Роман Ричок і Йосиф Харина.

Серед багатьох ухвал, резолюцій і рекомендацій, в справі злуки з УНСоюзом Конвенція прийняла таку резолюцію: „21-ша Конвенція, не відхиляючи в принципі ідеї об'єднання УБСоюзу з УНСоюзом, вважає, що на сьогоднішній день ця справа ще не зовсім дозріла, і доручає новообраним керівним органам відновити переговори в цій справі, коли назріє потреба".

У середу, під час конвенційного бенкету, УБС вітали чисельні представники українських організацій. Від УНСоюзу вітав Конвенцію його головний предсідник д-р Іван Флис, який був присутній разом з головним радним Володимиром Квасом.

Молоді професіоналісти організують прогулянку кораблем

Ню Йорк. — З ініціятиви трьох молодих професійних організацій, у суботу увечорі, 26-го липня ц.р. відбудеться прогулянка кораблем навколо острова Манґеттен. Прибуток з цього призначений для розвитку акції і оборони українського імени проти знеславлення.

Ці три групи, а саме Українські Молоді Професіоналісти при Українському Інситуті Америки в Ню Йорку, Вашінґтонська Група та Українські Американські Професіоналісти Ню Йорку і Ню Джерзі підготовляють цей розваговий вечір на пароплаві „Ендру Флечер" Він відпливає з пристані ч. 17 біля Савт Стріт Сі Порт о год. 6:30 вечора. Під час прогулянки гості зможуть танцювати до музики української оркестри, брати участь в ліцитації та слухати пісні українських співаків. Буде подана легка закуска та напитки під час п'ятигодинної прогулянки.

Квитки можна набути в Українському .Інституті Америки, тел.: (212) 288-8660. Тому, що кількість місць на пароплаві обмежена, квитки можна набути тільки до 24-го липня ц.р. Ціна квитка 75 дол., який можна відчислити від податків. Прибуток зокрема призначений на дві організації, що працюють проти знеславлювання українського імени: Americans for Human Rights in Ukraine та UN-CHAIN, Ukrainian National Center: History and Information Network.

Б. Аміл знов згадує про українців

Торонто. — Постійний оборонець українців у своїх статтях на сторінках „Торонто Стар" Барбара Аміл, знову заатакувала канадську телевізійну станцію CTV за те, що передає цілу серію Пітера Устінова про СССР з його дуже прихильною настановою до совєтського режиму.

Б. Аміл тим разом наводить слова репортера цієї станції Джима Ріда, який у зв'язку із процесом проти Клявза Барбі у Франції, який відкладають, правдоподібно, щоб не компромітувати його зізнаннями різні важливі французькі особистості з обуренням коментував цей факт, уважаючи, що не можна в ніякому випадку забути злочинів навіть з-перед 40 років.

І цей саме вислів репортера дав Б. Аміл причину знову пригадати серію репортажів про СССР Пітера Устінова, який „забув" мільйони жертв совєтського режиму, розповідаючи про панування Сталіна. Це підніс також журналіст із щоденника „Сан" Ерік Марґоліс, який підкреслив, що за Сталіна зліквідовано 12 мільйонів людей, двічі стільки, скільки загинуло за часів панування Гітлера.

Б. Аміл підкреслює, що і сьогодні українці та члени інших етнічних груп є переслідувані совєтським режимом, хоча не в такій кількості, як за Сталіна. На її думку жидівська спільнота, до якої належить також авторка статті, повинна допомагати переслідуваним членам різних народів в СССР і доложити усіх старань, щоб про них знав цілий світ. На її думку один лист до телевізійної станції, яка передає репортажі П. Устінова від жидівської організації Б'най Бріт може мати більше значення, як десятки листів від українських організацій. Вона дивується, що відповідальні за ці передачі особи, серед яких, як вона стверджує є багато жидів, можуть мати такий брак відчуття, що можна показувати широкій публіці. І вона ставить питання, як саме вони почувалися коли б хтось робив репортаж про Третій Райх і роз-

(Закінчення на стор. 7)

Р. НІКСОН ЗУСТРІВСЯ З М. ҐОРБАЧОВИМ

Москва. — Колишній президент ЗСА Ричард Ніксон продовжив свою „приватну візиту" в Москву на один день і в п'ятницю, 18-го липня, зустрівся з генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Ґорбачовим.

Пресовий секретар Р. Ніксона, Джан Тейлор, відмовився повідомити репортерів про подробиці зустрічі, однак він сказав, що Ніксон поінформує президента Роналда Реґена про розмову з совєтським лідером.

Совєтське аґентство ТАСС дало коротке звідомлення про зустріч Ніксона з Ґорбачовим, в якому говориться, що вона відбулася на просьбу Ніксона і тривала одну годину 40 хвилин. „Темою відвертої дискусії були совєтсько-американські відносини", — сказано в звідомленні ТАСС. На доступній мові це означає, що між обома країнами зберігаються розходження щодо багатьох проблем.

На зустрічі Ніксона з Ґорбачовим були присутні також колишній амбасадор СССР у Вашінґтоні Анатолій Добринін і перекладач.

Пресове аґентство ЮПІ передало з Москви, що під час своєї тижневої візити Ніксон старався не бути в центрі уваги. Він багато ходив і їздив по совєтській столиці, побував на колгоспному ринку, де його пізнали і навіть просили автографи.

В суботу, 19-го липня, колишній президент вилетів з Москви і прибув додому. Він має зустрінутись з президентом Роналдом Реґеном.

Ізраїль збомбив бази терористів

Айтат, Ливан. — Командування ізраїльської армії повідомило про успішний налет літаків на район розміщення терористів у Ливані. Були збомблені і обстріляні з ракет позиції фракційної групи Палестинської Визвольної Організації, яку очолює полковник Саїд Муса.

Ливанські власті повідомили, що під час налету два палестинці були вбиті і 12 поранені. Повністю знищена головна квартира терористів і багато будинків.

Як повідомляють агентства, в налеті брали участь чотири літаки типу „Кфір" і чотири „Ф-16". Один з палестинських керівників Абу Салех повідомив, що його бійці відкрили до літаків вогонь з автоматичної зброї.

Міністерство оборони Ізраїля повідомило, що всі літаки, які брали участь в налеті, щасливо вернулися на свої бази. Летуни повідомили, що бомби точно попали в ціль.

Налет ізраїльських літаків на бази терористів був відплатною акцією на вибух бомби в Тель Авіві, в результаті якого одна ізраїльтянка була поранена. Налет був другим за останні п'ять днів. Перший удар на табір палестинців у передмісті Сайди нанесли гелікоптери.

Один з неназваних лідерів Демократичного фронту визволення Палестини заявив, що ізраїльський налет був цілковитою несподіванкою. „Ми були безпорадні, — заявив цей палестинець. — Лише після того, як ізраїльські летуни почали четвертий налет на наші позиції, ми змогли відкрити відплатний вогонь".

В АМЕРИЦІ

РЕЧНИКИ БІЛОГО ДОМУ повідомили репортерів, що до Болівії прибуло біля 160 старшин і вояків американської армії та шість гелікоптерів. Згідно з повідомленнями урядових чинників, американські вояки прибули до Болівії на особисте прохання болівійського президента Віктора Паса Естенсо для проведення операції проти тих, хто продукує наркотики. Гелікоптери з американськими летунами, озброєними кулеметами, візьмуть учать в операціях у північній провінції країни, де зосереджені величезні плянтації коки — найбільші в Болівії і одні з найбільших у світі. За словами американських урядових чинників, американські вояки безпосередньої участи в боях брати не будуть, однак не виключено, що серед американців будуть вбиті і поранені. Операція триватиме коло двох місяців. Речники Білого Дому зауважили, що вперше в історії американські війська післані в іншу країну, щоб допомогти урядові цієї країни у боротьбі з торгівцями наркотиків.

РЕЧНИКИ ПЕНТАҐОНУ повідомили, що ідентифіковані останки останнього із семи американців, які загинули у В'єтнамі і тіла яких вісім місяців тому були доставлені в З'єднані Стейти Америки. Мова йде про підполковника Аллена Джансона з Алабами, який був збитий над Північним В'єтнамом 28-го грудня 1972 року.

ДОЧКА КОЛИШНЬОГО президента Джака Кеннеді, 28-літня Каролайн Кеннеді, одружилась в суботу, 19-го липня. К. Кеннеді, яка студіює право в Колюмбійському університеті, одружилась із 41-літнім нюйоркським малярем і письменником Едвином Шлоссбергом. На шлюбній церемонії й весільнім прийнятті було 460 гостей, усі члени або близькі приятелі обох родин.

УРЯДОВЦІ ПІВДЕННИХ стейтів, які разом з мешканцями переходять кризу посухи, звернулись до Федерального Уряду та до сусідніх стейтів, щоб вони їм допомогли у годуванні худоби.

В ДІТРОЙТІ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ страйк міських робітників, але посадник міста Колмен Янґ проситиме суддю видати наказ робітникам повернутись до праці. Другий день страйку не було міського транспорту і таксівок, а сміття на вулицях почало нагромаджуватись. Спілка міських робітників вимагає контракту на три роки і підвишку на 26 відсотків.

ДОСЛІДНИКИ, ЯКІ переводять інвестиґацію трагічної експльозії „Челленджера", заявили, що записи, які були на міжпростірному кораблі в часі випадку, виявили, що сім астронавтів не знали що вони були в небезпеці. Інші стрічки, на яких були розмови астронавтів тепер перечищують.

ВИСТУПАЮЧИ ПЕРЕД членами Американського фонду крайової безпеки, секретар Департаменту оборони Каспар Вайнберґер різко критикував законодавців у Палаті Репрезентантів, які виступають за зменшення видатків на оборону в 1987 фінансовому році. „Вони — сказав К. Вайнберґер про конґресменів, членів комісії у справах озброєнь, — хочуть зберігати мирні відносини між собою, але не бажають збереження миру в усьому світі Зменшення видатків на оборону, яке вони пропонують, збільшує небезпеку на земній кулі".

ПЛЯНУЮТЬ САНКЦІЇ НЮ ЙОРКУ ПРОТИ СССР

Ню Йорк. — Тут у міській Раді повинні відбутися переслухання про можливість бойкоту всіх американських компаній, які підтримують ділові стосунки з Совєтським Союзом, совєтськими фірмами і організаціями. З такою пропозицією виступив представник Бруклину Ной Дір. Він зауважив, що якщо аналогічні санкції Ню Йорк уже прийняв проти Південно-Африканської Республіки, то Совєтський Союз, який постійно порушує елементарні права своїх громадян, є ще більш „достойним кандидатом".

Однодумець Н. Діра, відомий борець за права людини в Совєтському Союзі Анатолій Щаранський неодноразово заявляв, що лише сильний громадський і особливо економічний тиск на Совєтський Союз може примусити керівників цієї країни якщо не припинити, то хоч послабити репресії.

Конкретно Дір рекомендує заборонити будь-які міські вклади в банки, які провадять справи з СССР, і відмовитися від послуг і товарів тих компаній, які підписали контракти з совєтськими фірмами. „Якщо моя пропозиція дістане силу закону, — сказав Дір, — то це буде яскравим підтвердженням тої відрази, яку нюйоркці відчувають до політики переслідування громадян за їх релігійні переконання чи політичні погляди".

Совєтська економіка, яка і без того ніколи не була стабільшою, перебуває тепер в особливо тяжкому становищі у зв'язку з різким спадом цін на нафту, яка є для СССР основним джерелом одержання валюти. Будь- який економічний удар стане тепер досить болючим і перешкодить здійсненню широко розреклямованої в Совєтському Союзі програми модернізації совєтської промисловости.

„Совєтський Союз є головним порушником основних прав людини, — сказав Дір. — Його уряд знущається над власним народом і відкрито сміється з вільного світу, вважаючи, що ми ніколи не перейдемо від слів до діла".

Дір підкреслив, що акція властей Ню Йорку не зробить Совєтський Союз демократичною країною, але якщо її підсумком буде видача дозволу на виїзд кільком тисячам осіб, то вона буде оправданою. „Ми повинні вдарит їх по найболючішому місці, — сказав Дір. — Вони розуміють лише таку мову".

У СВІТІ

СЕРЕД ТАК ЗВАНОЇ Ірляндської Революційної Армії (ІРА) та її прихильників в ЗСА настав переполох у зв'язку з голосуванням в Сенаті про видачу терористів Англії, які доконали там вбивства, чи інші злочини, а потім, з допомогою земляків в ЗСА, втекли до Америки. Вислід голосування — 87 за і 10 проти — вказує на те, що Уряд ЗСА не бажає підтримувати тероризму в будь-якій країні, кажуть політичні діячі. Законопроєкт переголосований в Сенаті в цій справі не потребує потвердження в Палаті Репрезентантів, тому він напевно вкоротці стане законом, бо президент Роналд Реґен сказав, що його підпише.

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА безпеки Китайської Народної Республіки притримала тимчасово керівника пресового бюра газети „Ню Йорк Таймс" Джана Ф. Бирнса і веде слідство чому він, без дозволу поліції відвідував заборонену для чужинців зону. Прокуратура перевіряє також можливість чи Бирнс не збирав інформацій для закордонної розвідки, тобто чи не займався шпигунством.

МІНІСТЕР ВНУТРІШНІХ справ Болівії заявив кореспондентам, що акція проти вирощування і продукції наркотиків буде тривати з допомогою американських вояків і спеціялістів з ФБІ так довго поки країна не буде прочищена від торгівців наркотиками і саморобних „фабрик", що приготовляють кокаїну та інші наркотики для „експорту" за кордон, зокрема до З'єднаних Стейтів Америки, Канади і Европи. Міністер Фернандо Бартелємі заявив з обуренням відкинув закиди, що в Болівії перебуває американська армія, яку уряд запросив для боротьби з „власними громадянами".

ПОЛЬСЬКИЙ УРЯД одобрив обмежену амнестію для деяких політичних в'язнів і осіб засуджених за кримінальні проступки, але амнестія не відноситься до провідних членів забороненої урядом вільної профспілки робітників „Солідарність", чи теперішньої підпільної „Солідарности", які пристали до профспілки вже після заборони її діяльности. Лєх Валенса скритикував амнестію уряду, яка взагалі не причиниться до з'єднання дій всієї спільноти, а може навпаки, ще більше її роз'єднає. „Ми вимагаємо звільнення порядних людей, які попали до тюрми за свої політичні переконання чи не погодженість з урядом у справі поправи економіки, а не збільшення кримінального елементу на вулицях міст", — заявив Валенса в телефонічному інтерв'ю закордонним кореспондентам.

ПЕРШИЙ ЗАСТУПНИК президента Сирії Абдель Галім Каддам заявив, що різні ворогуючі між собою групи в Ливані, зокрема мусулмани-шіїти, тримають американських, французьких й інших закладників переважно в Бейруті чи на передмістях, а не, як твердять деякі кореспонденти і політичні спостерігачі, в долині Бекаа, окупований, як відомо, сирійськими військами. Каддам перебуває тепер на відвідинах у Франції і там у Парижі він виступав на пресовій конференції, щоб з'ясувати становище Сирії до багатьох близькосхідніх проблем. Його прийняв на послуханні президент Франції Франсуа Міттеран, а раніше він розмовляв годину часу з прем'єр-міністром Жаком Шіраком.

КОЛИШНІЙ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР турецького уряду Булент Ечевіт став перед судом, щоб відповісти за свою політичну активність. Як відомо, на підставі спеціяльного закону теперішній уряд заборонив Ечевітові і багатьом іншим політичним лідерам активізуватись у політиці аж до 1992 року за те,що вони створили були таку нестерпну ситуацію в Туреччині в 1980 році, що армія могла легко перебрати владу в країні. Ечевіт заявив у своїй обороні, що коли конституція дає йому право брати участь в голосуванні під час парляментарних виборів, то він також може активізуватись у політичному житті.

ПОЛЬСЬКА ПРОКУРАТУРА і поліція почали погрожувати тепер частіше Лєхові Валенсі, колишньому лідерові вільної профспілки „Солідарність", за те, що він відмовляється відповідати на всі питання прокуратури і поліції. „Я їм заявив, що не мають чого приїжджати до мене чи викликати мене до прокуратури. Я не маю бажання входити з ними в будь-який діялог і не відповідатиму на жадне поставлене ними питання", — заявив Валенса кореспондентам. Не зважаючи на таку заяву поліція переслідує Валенсу, дає до зрозуміння, що за ним слідкують, а прокуратура стратить судом.

Совєтська преса подає суперечні інформації про Чорнобиль

Москва. — Агентство Асошієйтед Пресс, покликаючись на статтю в газеті „Ізвєстія", органі Верховної Ради СССР, інформує, що тисячі родин, евакуованих з Чорнобиля, Прип'яті і 18-милевої зони після катастрофи на чорнобильській нуклеарній енерґетичній станції, будуть переселені ще дальше від Чорнобиля.

Взагалі совєтська преса й інші засоби масвої інформації подають дуже суперечні інформації про Чорнобиль і пов'язані з катастрофою події в Україні. В одній газеті, наприклад, пишеться, що радіяція в околиці Чорнобиля і в Київській області значно зменшилась що багато осіб повертаються „у рідні сторони", починаються роботи по відбудові житлових приміщень і в колгоспах, хтось навіть написав нереальну новинку про те, що „біля Чорнобиля садять картоплю", а з другої сторони центральні газети пишуть про будову мешканевих будинків якнайдальше від нуклеарних реакторів в Чорнобилі, де як відомо, робітники в такий спосіб „поховати" його на вічно.

„Під теперішню пору, — пише совєтська газета, — правдоподібно розв'язка проблеми помешкань для понад 100,000 виселених осіб є головною проблемою". „Ізвєстія" признається, що частина евакуованих осіб не задоволені рішенням властей переселити їх на довший час в інші райони. Газета подає, що кожний евакуований з 18-милевої зони отримає хату, або помешкання в більшому будинку в скорому часі, може навіть ще до початку зими. „Ізвєстія" не пише, як довго переміщені особи будуть змушені залишитися на новому місці і не говорить чи це місце взагалі буде їх новим місцем проживання.

Цитуючи Юрія А. Публікова, речника державної будівельної інституції, газета пише, що „ми не будуємо будинків, ми будуємо нове життя для людей в повному розумінні цього слова". А далі: „Як виглядатиме це нове життя багато залежатиме від переселенців. Ми хотіли б, щоб вони якнайскорше забули події, які трапилися після катастрофи".

Інші совєтські газети натякають, що багато осіб з України перевезено в цілком чужі для них околиці Совєтського Союзу, в багатьох випадках також поза Україну. „Ізвєстія" признається, що більшість переселенців бажають залишитися в рідних сторонах, по можливости повернутися до своїх хат, як ситуація устабілізується. До кінця жовтня місцеві власті думають побудувати 4,000 хат для переселенців біля місцевости Гомель в Білорусі, північного сусіда України. Більшість хат будуються з готових вже матеріялів і матюь не більше як три кімнати. Ю. Публіков запевречив, що радіяція в околиці Чорнобиля не спадає, але признався, що існує турбота за здоров'я населення.

Місцеві власті в кожному випадку консультуються з лікарями-спеціялістами. Основною турботою, на думку Публікова, є дітвора і молодь, яка в скорому часі повернеться до Київської області з піонерських таборів. Вони найбільше виставлені на небезпеку тому, що не придержуються встановленого режиму, зокрема гігієни.

Це так з'ясовує ситуацію в Україні одна центральна газета. Інші, зокрема республіканські, малюють рожевими барвами життя в республіці, повернення людей в околицю Чорнобиля, ентузіязм робітників при відбудові реактора тощо.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Український міністер Канади

У заповненому журбами українському житті, де третя сторінка „Свободи" жахає читачів вістками, що знову відійшов у засвіти хтось потрібний нації, (недавно св. п. канадський сенатор Павло Юзик), кожна добра вістка має подвійну вартість. Такою доброю новиною було повідомлення з Канади, що при реорганізації тамошнього уряду прем'єра Браєна Малруні міністром справедливости став Рей Роман Гнатишин, українець.

На цьому місці була вже не раз мова про те, наскільки кращу ситуацію мають наші канадські земляки. Живучи в деяких канадських провінціях компактною масою мають можливість вибирати своїх посадників міст чи членів провінційних леґіслятур і федерального парляменту в Оттаві. У Канаді існує окремий закон про багатокультурність, яким офіційно заперечено американську концепцію „перетоплюючого казана".

Українські та інші культурні й харитативні установи отримують державні дотації. Завдяки прихильності провінційної влади в Онтаріо міг постати в Торонто такий прегарний дім-притулок для хворих, старших віком і немічних осіб, як Дім Івана Франка.

Призначення українця, Романа Гнатишина на міністра справедливости (відповідник американського генеральноґо прокурора, секретаря справедливости) — має особливо вагому вагу тепер, коли темні сили розпутали проти українців і проти балтійців клеветницьку кампанію, безперечно інспіровану Москвою. Покликання до життя Комісії Дешена для розгляду „злочинів", зфабрикованих КҐБ, поважно надщербило популярність прем'єра Малруні в українсько-канадському суспільстві, яке ще тямило, як то ще недавно Браєн Малруні звеличав останній Світовий Конґрес Українців у Канаді і промовляв на одному обіді. Комісія Дешена була своєрідним і дуже образливим для всього вільного українського світу. Інсинуючи „колябораціонізм" з Третім Райхом Гітлера колишніх членів ІУДУНА було доказом не тільки повного анальфабетизму щодо новітньої історії з її Другою світовою війною, але й якоюсь чудернацькою нагінкою проти всього українства. Призначення в цій ситуації на міністра юстиції саме українця логічно вказувало б, що прем'єр Браєн Малруні прийшов до правильного висновку, що ця Комісія — це повне непорозуміння. Покликувані урядом чи парляментом Комісії „ад гок" звичайно користуються повною незалежністю від уряду. Але сам факт перебування на пості міністра справедливости українця мусить мати свою політичну мову і свій політичний вплив.

Тому українець, як міністер справедливости в Канаді — це добрий знак. Це ґарантія, що канадським українцям не станеться якась несправедливість. Присутність українця в уряді на пості міністра справедливости — додає поваги всьому суспільству. Тому-то ми назвали зразу же вістку з Канади про подробиці реорганізації уряду Малруні — доброю новиною. Вітаємо нового міністра на його відповідальному пості та ґратулюємо всій українській громаді в Канаді, що добилася нового поважного успіху.

Степан Женецький

КРЕМЛЬ СЛУХАЄ РАДІОПЕРЕДАЧ ІЗ ЗАХОДУ

Катастрофа атомової електростанції у Чорнобилі, на Україні та пізнє повідомлення про неї світу найвищим кремлівським головачем Міхаїлом Ґорбачовим спонукали західніх спостерігачів „імперії зла", — як вірно назвав президент Реґен комуністичну московську тюрму народів, — застановитися над тим звідки кремлівські можновладці беруть свої інформації про те, що діється в їхньому власному царстві?

На Заході поширюються певні вістки, що їх принесли найновіші підсовєтські вихідці-дисиденти, жидівської національности, що совєтські заправила довідуються про те, що діється в їхній „необитной странє" із... західніх радіопересилань!

Іван Стадник, офіційний біограф-життєписець Сталіна, який мав доступ до кремлівських архівів, виявив факт, що в помешканні Сталіна находився радіоапарат фірми „Телефункен", який йому привіз із закордону, брат його жінки Каґановіч.

Як твердять добре у всьому поінформовані про совєтські відносини найновіші переселенці-дисиденти, Сталін, під час Другої світової війни не дуже довіряючи брехливим воєнним звідомленням з фронтів своїх власних командуючих генералів, залучував свій радіоапарат „Телефункен" і слухав звітів про перебіг війни із закордонних, переважно німецьких російськомовних передач. У цей саме спосіб він був дізнався, що його син, Яків, попав у німецький полон та що його німці розстріляли.

Точно — невідомо чи Нікіта Хрущов слухав пересилання „Голосу Америки", Бі-Бі-Сі (Брітіш Бродкестінг Корпорейшен), коли він був за кермою Совдепії. Але після того, коли його прогнали з найвищого кремлівського стільця, і коли він став „пенсіонером", то є певні відомості, що він був постійним слухачем тих закордонних радіостанцій. Згідно з розповіддю найближчих його рідних, Хрущова цікавили більше ніж закордонні вістки, політичні інформації та новинки про те, що діється у Совєтському Союзі.

Совєтський письменник Фелікс Камов який тепер проживає в Ізраїлі, розповів про одну зустріч між „рефюзниками", тобто між підсовєтськими жидами, які записалися на виїзд до Ізраїля, і міністром внутрішніх справ СССР за часів Брежнєва, генерала Ніколая Щелокова. Тоді Щелоков відкрито сказав „рефюзникам", що він дізнався з пересилань „Голосу Америки" про жидівську демонстрацію в Москві, що її розігнала міліція, яка находилася під його керівництвом.

Також Брежнєв, не менше як його міністри, а, правдоподібно, і його попередники найвищі кремлівські заправила, нахвалявся тим, що він слухає короткохвильних пересилань закордонних радіостанцій. Він мав це робити не лише тоді, як він був на своїй дачі в Завідово, що находиться в лісистій околиці недалеко від Москви, де члени Політбюра полюють, відпочивають, відбувають наради, та де гостять закордонних гостей. (Там, наприклад, гостювали і ночували Ричард Ніксон і Генрі Кіссінджер під час їхніх перебувань у Совєтському Союзі).

Щоб запевнити собі виразні і неперебивані передачі закордонних радіостанцій для кремлівських головачів, цю околицю не заглушували совєтські заглушувальні апарати — про що мали нагоду не раз переконатися дисиденти-жиди, з яких дехто з них мав нагоду іноді перебувати, як працівник, в тій околиці.

Один із завідуючих відпочинковим заведенням для найвищих кремлівських ватажків у Завідово, розповів декому з жидівських підсовєтських дисидентів, що Брежнєв користувався японським коротко-хвильним радіоапаратом та що він намагався не пропустити жадної передачі „Голосу Америки"; він спеціяльно любив слухати закордонних оцінок про політичні розгри кремлівських головачів та здогадів, хто буде його наслідником.

На відміну від Брежнєва, Андропов згідно з вістками з певних джерел, більше любив слухати передачі англійської радіостанції Бі-Бі-Сі аніж „Голосу Америки", а це тому, що наглійські радіопересилання були „чисті" — не перетяжені ідеологією і пропаґандою. Коли Андропов був головою КҐБ, то слухання закордонних радіопересилань було частиною його праці. В головній квартирі КҐБ, на площі Дзержинського, постійно набирають на звукозаписувач всі передачі, російською й іншими мовами національностей Совєтського Союзу — із західніх радіопересилань — від „Голосу Америки", до „Голосу Ізраїля". Всі ті набрані на звукозаписувач закордонні радіопередачі пізніше переписують і вкладають у формі грубезних книг, в хронологічному порядку і тримають їх у спеціяльних архівах для внутрішнього вжитку членів КҐБ. З них користає також дехто з совєтських журналістів, — як джерела при писанні протиамериканських, протисіоністичних, протиукраїнських і взагалі, протизахідніх книжок, таких, як наприклад, недавно випущених: „Затруєний голос радіохвиль", „Протикомунізм у повітрю", „Уважайте: Німецькі (Радіо) хвилі", „Правдиве обличчя сіонізму" й подібні.

(Закінчення на стор. 8)

Олександер Татомир

УКРАЇНСЬКА РОДИНА — ОСНОВА НАРОДУ

З кінцем червня ц.р. в „Свободі" появилася стаття про мішані подружжя. Автор цієї статті скритикував невеличкий гурт тих, що станули на захист української родини, називаючи їх „фанатиками". Посунувся аж так далеко, що ідею українських подруж з її консеквенціями в майбутньому прирівняв до теорії та практики нацизму і комунізму, які „спричинили загин мільйонів людей". В який спосіб прихильники українських подруж зможуть довершити такого жахливого злочину автор не вияснив.

Безспірним реалітетом уже є, що українська нація втратила тут і на рідних землях сотні тисяч, а може й мільйони української молоді, яка зденаціоналізувалася через мішані подружжя. Про ту велику трагедію автор ніколи не писав та не шукав способів, як зарадити лихові. Це не боліло його, але спалахнув обуренням, коли в українській пресі появилися заклики, щоб збільшити кількість українських родин за допомогою подружнього бюра „Мета".

Він „авторитетно" стверджує, що сотні, коли не тисячі українських подруж скоріше, або згодом розлітаються, а натомість мішані подружжя українізуються... Виходить, що рятунком для нашої молоді це... мішані подружжя...

Прихильники українських родин не ведуть боротьби проти існуючих мішаних подруж і признають, що хоч нечисленні, але деякі з них віддано працюють для української справи та висловлюють гаряче побажання, щоб вони всі стали добровольчими амбасадорами України в чужому середовищі. Йдеться про майбутнє української спільноти на поселеннях та про зрозумілий принцип, що українській родині найкраще зберегти генетичну тяглість української людини, її звичаї і традиції, її релігійні та національні аспірації.

Автор не пощадив і Католицької Церкви, а в тому і нашої Помісної, тому що вона не дає розводів. Протиставив їй Православну Церкву з розводами та цивільні суди зі сепараціями. Автор повинен перевірити чи наша Українська Православна Церква під юрисдикцією Митрополита Мстислава дозволяє на розводи. На сепарацію у дуже важливих справах зі забороною чергового церковного подружжя погоджується УКЦ і УПЦ. При тому УКЦ, а мабуть і УПЦ, в кількох випадках на основі попереджуючих причин уневажнюють подружжя, а саме: промовчання одержаної Тайни Священства, близьке споріднення, імпотенція, подружжя під впливом страху, малолітність тощо.

Автор боронить мішані подружжя мотивом щастя, яке зрештою, як він впевняє, можна знайти і в безженному стані. Слід пам'ятати, що багато добрих і злих прикмет та нахилів людина виносить з рідного дому і що, як правило, ніхто не живе на ізольованому острові, а серед спільноти, до якої має родинні, народні й релігійні зобов'язання.

Він критикує „фанатиків" однорідної родини, які розсилають свої статті до українських редакцій, а вони кидають їх до коша, щоб не одержати кількадесят лайливих листів з мішаних подруж. Авторові цих рядків, який у 70-их роках був добре поінформований про ситуацію на цьому відтинку, відомо, що один часопис, який без вийнятку містив всі статті про українські подружжя, не отримав ні одного лайливого листа, а інші, які кидали комунікати „Мети" до коша, крім численних індивідуальних листів отримували навіть збірні петиції з вимогою, щоб редакції містили матеріяли зв'язані з діяльністю „Мети".

Кінцева похвала „фанатичним ворогам мішаних подруж" за патріотизм і що автор волів би, щоб „теорія однонаціональних подруж знайшла відгук у реальному житті", дещо суперечить змістові статті.

Ентузіястів українських подруж об'єднує і заставляє до праці не „фанатична ворожість до мішаних подруж", бо такої в них не було і не має, а любов до української людини, зокрема нашої доброї і талановитої молоді та її призначення, як авангарду України у її найважчому періоді існування на рідних землях і на поселеннях.

Якимсь чином у статті не було жадної згадки про оживлену дискусію на сторінках нашої преси про мішані подружжя в 70-их роках, що в ній взяло участь українське духівництво, журналісти, письменники, визначні люди та рядові громадяни, які зайняли прихильну настанову до українських подружніх бюр, а церковна ієрархія поблагословила їхню діяльність (православна, католицька і євангельських об'єднань).

Слід пригадати теж авторитетні заяви: наших релігійних і світських чинників у зв'язку з проголошенням „Декади української родини". Ієрархія нашої Католицької Помісної Церкви в Соборному Великодньому Посланні з 1975 року пригадувала вірним: „Щоб ми не

(Закінчення на стор. 8)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ДО СПРАВИ ЗМІН У КОНҐРЕСОВІЙ БІБЛІОТЕЦІ

У червні відбулись дві конференції — одна в Урбані, Ілл, а друга в Ню Йорку, на яких Юрій Добчанський, каталогізатор Відділу предметної каталогізації Конґресової бібліотеки (КБ) доповідав про найновіші зміни в клясифікаційній схемі історії України. Ціллю його доповідей було представити справи змін у кращім світлі ніж вони є, щоб доказати, що так Українське Бібліотечне Товариство Америки (УБТА), як і українська громада взагалі вже не мають більше рації виступати проти КБ. На його думку, ми з подякою повинні прийняти ці зміни й залишити КБ в спокої, бо дальші виступи можуть бути для нас тільки шкідливі.

Маючи такий підхід, Ю. Добчанський цілево нічого не згадав про генезу цих змін, як також і про те, яких змін КБ не хотіла перевести.

Непоінформовані слухачі дістали далеко неповну інформацію і тому доповідачеві мало опонували в Урбані, а в Ню Йорку тезу доповідача про недоцільність дальших виступів навіть одобрили.

У цій ситуації заходить конечність поінформувати українську громаду про суть справи. Змін у клясифікації та предметних рубриках КБ відносно Східньої Европи та Совєтського Союзу, а в тім і України, автор цих рядків почав домагатись ще в 1960 році. В 1983 році переслав він, як голова Комісії каталогізації УБТА, Конґресовій бібліотеці нові пропозиції змін, тим разом головно відносно України. Між іншим, переслано до КБ проєкт клясифікації схеми історії України, в якім розроблено княжу добу та додано клясифікаційні числа для льокальної історії України. На жаль, КБ знову почала відтягати справу в нескінченість. Тоді голова Комісії каталогізації УБТА написав листа до конґресмена Френка Аннунціо, голови конґресової Спільної комісії для справ бібліотеки, і разом з президентом УБТА відвідав його бюро у Вашінґтоні. Щойно натиск Спільної комісії для справ бібліотеки, а головно її голови конґресмена Аннунціо, спричинив, що бібліотекар Конґресу наказав Відділові предметної каталогізації переводити запропоновані зміни. Конґресова бібліотека обіцяла закінчити ці зміни до половини грудня 1985 року. Замість прийняти проєкт УБТА в цілості, Відділ предметної каталогізації почав його змінювати і переслав нам свій проєкт змін для узгіднення з нами 17-го січня ц.р.

Тут треба вияснити, що клясифікаційну схему історії Росії виготовлено ще перед Першою світовою війною на базі тези „єдиної і неділимої Росії". Коли ж російська імперія розвивалась, КБ не впровадила змін. Щобільше, після створення Совєтського Союзу КБ клясифікувала історію СССР як продовження історії Росії та аж до 1981 року вживала назви „Росія" для СССР. В 1981 році КБ попала в другу крайність, виеліміновуючи назву „Росія" й замінюючи її назвою „Совєтський Союз" неначебто Совєтський Сою був найновішою назвою Росії. Рівночасно, не змінюючи клясифікаційної схеми, КБ перезвала клясифікаційну схему Росії на схему Совєтського Союзу. Так, отже, одна й ця сама схема є клясифікаційною схемою так Росії, як і Совєтського Союзу. Саме в цій схемі, тобто в старій схемі Росії, тепер додали заголовок „Русь" (Східні слов'яни до часу їх триподілу на білорусів, росіян і українців), відкинули з нашого проєкту княжу добу й зробили відсилку до клясифікаційних чисел цієї старої схеми Росії, перезваної на схему Совєтського Союзу. Клясифікацію нашої історії ми мали б почати роком 1340

Очевидно, що комісія каталогізації УБТА не могла погодитись на цю зміну й ми не думаємо, що хтонебудь із свідомих українців міг би на це піти. На жаль, деякі працівники Конґресової бібліотеки, а в першу чергу Ю. Добчанський, почали робити натиск на президента УБТА, щоб ці зміни з подякою прийняти. Тому, що д-р Дмитро Штогрин необізнаний з клясифікацією КБ (він клясифікує книжки за іншою системою) й цю справу віддав у руки голови Комісії каталогізації УБТА, деякі працізники КБ хочуть доказати, що погляд голови Комісії каталогізації не є поглядом УБТА, та що його спротив проти того, щоб починати історію України від 1340 року є шкідливий. Ось тут є другий бік медалі, що його Ю. Добчанський з невідомих мотивів закрив перед учасниками двох конференцій.

Реасумуючи сказане, треба ще раз підкреслити, що всі зміни, які КБ перевела, чи задумує перевести, не були та не є добровільними. Навіть за форму відсилок треба було боротись. Тепер ми в добрій ситуації, бо бібліотекар Конґресу обіцяв зміни перевести. Говорити, що є схема клясифікації історії Совєтського Союзу окрема від схеми історії Росії — це обдурювання людей. Ми хочемо, щоб уся наша історія вміщалась у клясифікаційній схемі історії України так, як це є з усіми іншими народами і цього ми маємо право вимагати, байдуже, чи комусь це подобається, чи ні. Але свого ми можемо добитись тільки тоді, коли будемо йти разом.

Андрій Турчин
Блумінгтон, Інд.

Лев Яцкевич

БАРВІНКОВОЮ СТЕЖКОЮ В МИНУЛЕ

(Пам'яті Н. Котович)

Моя знайомість з бл. п. проф. Наталею Котович тривала поверх півсторіччя та почалася в українській державній коедукаційній, а згодом утраквістичній, гімназії в Стрию. Ця гімназія містилася поряд з українським жіночим семінарем в грандіозному будинку Руської Бурси, побудованому на вулиці Крашевського, в 1908 році, заходами д-ра Євгена Олесницького, українського видатного громадського діяча, адвоката та посла до австрійського парляменту.

Немає більшої насолоди, ніж купатися в райдужних променях спогадів та відгребувати притрушених пилом часу героїв наших молодечих пригод витівок і забав та тих всіх синьооких та карооких дівчат, з якими ми потаємно зустрічалися на самотній вулиці чи в місцевому парку, проснованім срібними тінями та духм'яним запахом черемшин.

З перспективи років це все промайнуло, наче сон, або золота казка, яка проте, залишилася в наших серцях та спогадах назавжди.

Як звичайно, найкращі наші спогади пов'язані із шкільною лавкою, в моїм випадку, зі стрийською гімназією, в якій за час восьми років добрячі професори намагалися наснажити наші уми шедеврами античної культури, яка, не зважаючи на нашу нехіть та нарікання, лягла в основу нашого світогляду та нашої інтелігенції.

Але особливий чар та емоцію давала нам в стрийській гімназії наявність в клясі дівчат, які вирощували в душах хлопців амбіцію та свого роду суперництво за кращі осяги в науці. Звичайно, не обходилося без взаємних симпатій які у багатьох випадках перетворювалися у справжню любов.

Наталка Котович не ходила зі мною до цієї самої кляси, але на один рік нижче від мене. Не зважаючи на це, я часто зустрічав її в часі шкільних перерв та на спільних товариських зустрічах та прогулянках.

Наталка була вродливою, поважною дівчиною, з певною дозою мрійливої задуми, яка відрізняла її від інших дівчат в гімназії. Але для мене особисто, її повага та задума були доказом її мистецької душі та своєрідним виявом її особовости.

Родина Котовичів мала на Стрийському терені славу громадської та патріотичної родини. Вони мешкали у власній віллі, оподалік стрийського парку Йордана. Її батько, колишній отаман Української Галицької армії, вчив в українській семінарії та одночасно сповняв обов'язки директора філії Української Музичної Школи ім. М. Лисенка в Стриї, яку до речі він оснував, та якої ученицями були його обидві доні: Наталка та Ірена.

По завершенні гімназії, я переїхав з батьком напостійно до Львова і там був студентом політехніки. Наталка Котович, рік пізніше, стала студенткою природничого факультету у Львівському університеті. І тут у Львові, на одному концерті, я зустрінувся з нею віч-на-віч. Побачивши її, по декількох роках, я був мило вражений її розквітлою красою та глибиною й діяпазоном її зацікавлень. Я відпровадив її на вулицю Листопада, де вона мешкала на станції у проф. І. Раковського.

Був саме вересень. Ми йшли вулицею Л. Сапіги, закосиченою рясно золотими каштанами. В повітрі плила курантова мелодія дзвонів з костьола св. Магдалини, а просторими пішоходами снувалися закохані пари. Нежданно, на роззорене небо вкотився срібний кружок місяця. Несподівано Наталка запитала мене, чи я вірю в існування життя на місяці? Правду кажучи, я був заскочений її чудасійним запитом і відповів питанням на питання — „а звідкіля в тебе, Наталко, взялося таке велике зацікавлення життям на нашому земному сателіті?" Цілком просто, я переходила вчора вулицею Леґіонів, повз кіно „Паляс" та бачила рекляму прем'єри нового фільму „Перша жінка на місяці". Вислідом цієї розмови була наша постанова спільно оглянути цей науково фантастичний фільм, в наступну неділю. Це був фільм німецької продукції UFA, з участю двох німецьких зірок: Віллі Фріча та Ґерди Маврус.

Поштовхом мого зацікавлення тим фільмом було це, що його технічним консультантом був видатний німецький спеціяліст ракет д-р Герман Оберт, що у своїй нещодавно опублікованій книжці „Ракетою до міжплянетних просторів" поклав основи міжплянетної комунікації. Але я не міг вийти з дива, чому саме Наталка зацікавилася тим фільмом. Як тут погодити музичне мистецтво з науковою фантастикою? Яке ж проте було моє здивування, коли по виході з кіна, вона тим фільмом була більше захоплена, ніж я. П'ятнадцять років пізніше, наші шляхи знову перехрестилися, тим разом в таборі переміщених осіб Карльсфельд-Мюнхен, а рік пізніше, в таборі „Орлик" в Берхтесґадені. Наталка Котович майже не змінилася — ця сама загадкова усмішка Мони Лізи, ті самі замріяні очі й та сама поведінка справжньої леді. Вона мешкала в таборі Берхтесґаден разом з батьками та сестрою у III бльоці, де вчила гри на фортепіяні в таборовій музичній школі. Крім цього вона продовжувала свої музичні студії у „Моцартеум" в Зальцбурзі, в одній з найбільш престижевих музичних високих шкіл у світі. Я подивляв завжди її снагу та завзяття, що, маючи повні кваліфікації на гімназійного вчителя природи, поставила на першому місці музику, якій вона присвятила ціле своє життя. Я не один раз подивляв, як вона рано-вранці, в дощову чи снігову погоду йшла пішком до станції Штруб, яких 4 кілометри від табору, щоб зловити на час потяг, що проїздив між Берхтесґаденом та Зальцбурґом.

У таборі „Орлик" відійшов у засвіти її батько проф. В. Котович, що був похований в 1948 році на цвинтарі в Берхтесґадені, біля письменниці Катрі Гриневичевої та поета Андрія Гарасевича.

Останнім етапом нашої зустрічі було місто братньої любови — Філядельфія, де вона поселилася з матір'ю та сестрою. Наталія Котович не мала ніяких труднощів з дипломом „Моцартеум" влаштуватися професором музики в американській музичній школі Сетлемент у Філядельфії. Перейшовши на емеритуру, вона присвятилася всеціло праці в Українському Музичному Інституті. Останні два роки перед смертю вона була його президентом.

Одним з її найбільших успіхів була організація та влаштування імпозантного українського концерту з участю світової слави піяністки Лідії Артимів та оперного співака Павла Плішки. Цей концерт відбувся в репрезентаційній залі Музею Філядельфії, розташованого над рікою Делевар. Після концерту був влаштований вибагливий буфет для учасників концерту, виконавців та запрошених гостей.

Цей унікальний та престижевий концерт був задушевною мрією проф. Н. Котович, який став дійсністю завдяки її ініціятиві, завзяттю та сповненої наснаги енергії.

Сьогодні це вже історія. Добряче серце Наталки Котович замовкло назавжди, але пам'ять про неї залишиться довго в серцях тих усіх, що були в полоні чару її особовости та високої духової культури.

ПІДКОМІСІЯ У СПРАВАХ розслідувань Конгресу оголосила, що в компанії Локгід загублено 800 сторінок документів про розробки з військових ділянок. Серед загублених є документи про створення нових зразків літаків. Справа про загублені документи буде розглядатися на переслуханнях у підкомісії. Початок переслухань призначений на 24-го липня.

ЧЛЕНИ ВІЙСЬКОВОЇ ХУНТИ в Чіле один за одним висловлюються в користь привернення повної демократичної системи і закликають президента ген. Августа Піночета покликати до життя конституційну комісію, яка приготовила б змінену конституцію і проголосила б віднову демократичної системи. В цій справі висловився недавно один з прихильників Піночета генерал летунства Фернандо Матеі, який заявив, що чілійський нарід повинен під час референдуму підтримати ідею привернення демократичної системи. Очевидно, легально вибраний парлямент і уряд все матимуть право обмежити діяльність наприклад комуністичної партії, якщо вона й далі працюватиме для повалення демократичної системи і встановлення в Чіле комуністичної диктатури, як це вже було в минулому.

ВІСТІ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Ч. 22 ЛИПЕНЬ 1986 РІК

Український Музей зв'язує покоління

Задум так розбудувати Український Музей у Ню Йорку, щоб він став репрезентативним музеєм української культури в цьому світовому політичному, мистецькому і туристському центрі захоплює багатьох українських американців різних поколінь.

Потреба в існуванні такого музею відчувалася вже давно. В 1920-их роках, у час коли був натиск на імігрантів, щоб вони якнайшвидше асимілювалися, членкині Союзу Українок Америки почали збирати зразки народнього мистецтва в надії, що в майбутньому їм удасться створити музей.

Згодом, у 1933 році вони закупили у Львові кільканадцять народніх строїв, щоб виставити їх на Світовій виставці в Чікаґо. Десятки років союзянки зберіґали експонати, не маючи окремого приміщення для сховища. Ця етнографічна збірка поповнилася об'єктами, що їх привезли повоєнні імігранти.

Коли з ініціятиви Союзу Українок постав Український Музей, він для доповнення колекцій почав систематично купувати зразки народнього мистецтва, що їх привозили з України. Було створено Історичний Відділ з багатим упорядкованим фотоархівом із світлинами головно з життя українських громад у ЗСА, також Образотворчий Відділ, для якого почали збирати картини українських мистців. Музей дістав і далі дістає численні дари до своїх колекцій. Це дає певність, що його колекції і далі будуть зростати.

Отже Український Музей є надбанням поколінь. Тому не дивно, що чимало осіб з другого і третього покоління українських імігрантів із захопленням включаються в акцію розбудови Музею. Завдяки своїм особистим зв'язкам і знайомствам, вони сподіваються притягти до співпраці тих, що в минулому були активні в українському житті, а тепер стоять осторонь. Так само наші професіоналісти, діти повоєнних імігрантів, в праці над розбудовою Українського Музею бачать нагоду активізуватися в українській громаді, включитися в зберігання української спадщини.

З часом багато наших організацій, відсвяткувавши різні ювілеї, зникне. Суперечки та непорозуміння між групами підуть з вітрами. Проте лишаться пам'ятки українського мистецтва, культури, історії, зокрема історії української іміграції в Америці. Ці пам'ятки конче мають бути збережені як наші національні скарби. Українська культура, любов до неї, гордість з нашої спадщини та бажання її зберегти, показати світові й передати дітям та внукам оживлятимуть наступні покоління так як оживляли наших попередників і оживляють нас та наших сучасників. Завжди серед українських американців буде досить ентузіястів, які розумітимуть важливість існування Українського Музею, як дзеркала, в якому видні досягнення нашого народу. Ми певні, що майбутні покоління будуть підтримувати Український Музей і далі розбудовувати його.

Б.Ц.

З СЕРІЇ РОЗПОВІДЕЙ ПРО БУДІВНИКІВ МУЗЕЮ

Павло Добрянський

Після громадських сходин 13-го квітня ц.р., на яких члени Управи і Комітету розбудови музею говорили про пляни на майбутнє, до столу Президії підійшов літній чоловік і, наче ніяковіючи, передав чек на 5,000 долярів. Його мало хто знав, питали один в одного: хто цей щедрий жертводавець?

Ми дещо довідалися про нього. Павлові Добрянському недавно минуло 90 років. Походить з Калуша, до Америки приїхав разом з братом 1913 року. Працював переважно в ресторанах і пекарнях, у різних американських містах, найдовше в Ню Йорку. Був активний в українській громаді: співав у хорі „Бесіда" і брав участь в аматорських виставах.

Був і є українським патріотом „до глибини кишені". Пожертвував на ФКУ 10 тисяч долярів, а пізніше 5,000 долярів на НТШ. Ще 1982 року пожертвував УМ 500 дол., отже став добродієм Музею.

Павло Добрянський є подивугідний приклад людини, яка зрозуміла важливість науки й культури і вирішила скласти ощадності свого трудолюбного життя на творення цінностей, що забезпечить майбутнє української громади в Америці. Без переконувань з боку збірщиків, Добрянський прийшов до переконання про важливість існування репрезентативного музею української культури у світовій метрополії — Ню Йорку і склав на це свою пожертву, не шукаючи слави і почестей. Більше б таких будівників Українського Музею!

Павло Добрянський (зліва) з братом невдовзі після приїзду до Америки

Павло Добрянський — недавній знімок.

(фото: Дарія Байко)

Музей дістав 38,000 долярів із спадку Гадзінських

Микола і Олена Гадзінські.

Посмертно стало будівниками Музею подружжя — Микола і Олена Гадзінські, обоє були професорами Рочестерського Технологічного Інституту. Олена Кузьмівна померла 28-го березня 1986 року у Рочестері на 85-му році життя, а Микола Миколаєвич помер 1984 року. У своєму заповіті вони призначили свої заощадження на українські інституції. 38,000 дол. дістав УМ.

О. Гадзінська народилася 1901 року в Харкові, в родині педагогів, закінчила факультет літератури й мови Харківського Інституту Народньої Освіти, до війни викладала у харківських середніх школах.

М. Гадзінський, фізик, народився у Кам'янець-Подільському, син священика. У 1932-41 роках був головою катедри фізики Харківського Зоотехнічного Інституту.

Під час війни Гадзінські виїхали на Захід, 1950 року приїхали до Америки. Від 1955 року М. Гадзінський був професором фізики в Рочестерському Технологічному Інституті, де здобув собі признання, його звали „нашим блискучим юком" (українцем). Після відходу Гадзінського на пенсію, на пошану його та іншого фізика лишилася „Біллер-Гадзінський Електронічна Ляబораторія".

Олена Гадзінська викладала в тому ж інституті німецьку мову, працювала до 80-го року життя, студенти її любили.

Обоє Гадзінські були активні в українській громаді. Професор Гадзінський був у проводі Гетьманського Руху, його дружина була членкинею 47-го Відділу СУА. Пам'ять про цих людей високої культури буде збережена для майбутніх поколінь українців. У новому будинку Музею їхні імена будуть утривалені як будівників Музею.

М. Шуст виступала на з'їзді американських музейників

Від 8-го до 12-го червня ц.р. у Ню Йорку відбувався 81-ий з'їзд Американської асоціяції музеїв, який притягнув коло чотирьох тисяч учасників. Всі співробітники УМ брали участь у з'їзді:

відвідували лекції, семінари і кругові дискусії. Звичайно, це їм доводилося робити по черзі, щоб не припинялася праця УМ. Були цікаві і актуальні для них семінари, як наприклад „Плянування праці Музею на далеку мету", „Плянування консервації експонатів", „Музейні публікації, „Керування працею добровольців" тощо.

Директор УМ, Марія Шуст, виступала у круговій дискусії на тему двомовної освітньої праці в музеях. Вона відзначила, що Український Музей є в двох світах: він знайомить широку англомовну публіку з українською історією і культурою і в той же час працює для українців. В Музеї бувають українці, які не знають англійської мови, як от відвідувачі з України, новоприбулі імігранти, туристи з інших країн. Також екскурсіям шкіл українознавства пояснення дають українською мовою. Всі публікації Музею, всі виставки і освітні програми є двомовними.

Вистава Студії Українського Слова на користь Музею

Вистава „Слуга двом панам" Студії мистецького слова під керівництвом Лідії Крушельницької 20 квітня 1986 р. у Ню Йорку на користь УМ (дохід коло 500 дол.)

(фото: Марія Шуст)

З НАРОДНОЇ МУДРОСТИ:

Бог нам дав, і людям вділяймо!
Хто дає, той і має.
Хто дасть, той князь, хто не дасть, той грязь.
Не в службу, а в дружбу.

З книжки Матвія Номиса „Приказки, прислів'я і таке інше", передрук видання 1864 року. Видавничий фонд Владики Мстислава, Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви в діяспорі, 1985.

Картини олією Василя Г. Кричевського

Будинок Галагана в Лебединцях (1952 р.)

Краєвид в Криму (1948 р.)

Краєвид з вівцями (с. Шишаки, 1907 р.)

Хата в селі Перевози (1942 р.)

Ми вже повідомляли, що Вадим Павловський, учений-хемік і історик мистецтва, який помер у Ню Йорку 10 лютого 1986 року, заповів Музеєві кілька збірок. Найціннішою є колекція картин і графіки Василя Г. Кричевського (1873-1952) визначного маляра, графіка мистецтвознавця, архітекта. Про В.Г. Кричевського маляра, Павловський написав в Енциклопедії Українознвства таке: „У малярстві Кричевський майстер імпресіоністичної школи, насамперед пейзажист, що з модерним декоративним малярством зв'язує український льокальний кольорит. В його композиціях помітний великий декоративний хист".

До УМ надійшло коло 200 праць В. Г. Кричевського: картини олією, рисунки і графіка. Після оформлення належних документів УМ має дістати ще близько 80 картин олією невеликого розміру, які тим часом зберігаються в сейфі. Також Музей дітав 15 картин Миколи В. Кричевського, маляра-імпресіоніста, сина В.Г.Кричевського.

Нині в Музеї йде каталогізація колекції і пакування для належного зберіганняк. Рисунки упаковують у спеціяльний безкислотний папір. Цю роботу виконує Олена Певна, яка працює в Музеї цього літа. Вона готується бути мистецтвознавцем: тепер є в аспірантурі при Institute of Fine Arts у Ню Йорку. Має дістати ступінь магістра, а пізніше докторат. Цікавиться візантійським мистецтвом, готує працю про собор св. Софії в Києві.

Музей буде вдячний колеціонерам картин, які своїми дарунками збагатять колекцію мистецьких праць В.Г. Кричевського, щоб була створена одна з найбільших у світі збірок праць видатного українського мистця.

Надходять пожертви на будинок Музею

Перші п'ять років праці Музею показали, що він конче потребує більшого приміщення. Управа почала шукати будинку для Музею і збирати пожертви на будівельний фонд. Люди надсилали гроші з таких віддалених стейтів як Каліфорнія, Індіяна, Кентакі, розуміючи, що наш Музей не є льокальною установою а має всенаціональне значення.

Завдяки цим пожертвам, УМ зміг дати 400 тисяч дол. завдатку, щоб частково заплатити за будинок, куплений у грудні 1985 року з тим, щоб його повалити і на його місці побудувати будинок для Музею.

На вістку про купівлю будинку і потребу якнайшвидше заплатити борг (в сумі 850,000 дол.) щедро відгукнулася низка українських установ і окремі громадяни. Нижче подаємо більші пожертви, що надійшли за перші чотири місяці 1986 року.

Кредитівки та інші організації

„Самопоміч" (Ню Йорк) пожертвувала 25 тисяч дол. (в минулому році в процесі купування будинку від цієї кредитівки УМ також дістав пожертву в сумі 25,000 тисяч дол.). Кредитівка „Тризуб" з Нюарку — 1,000 дол. Товариство українських домовласників — 1,000 дол., Товариство Українських Інженерів Америки (Філядельфія) — 500 дол.

Союз Українок Америки

Головна Управа СУА пожертвувала 50,000 дол., про що вже було повідомлення в пресі. 119-ий Відділ СУА Йонкерсу пожертвував 1,245 дол. (попередні пожертви — 2,150 дол.). 92-ий Відділ СУА з Менвілу, Н. Дж. надіслав 1,000 дол. Це вже друга меценатська пожертва цього невеликого, але активного і жертвенного Відділу. Треба взяти до уваги, що менвілська невелика громада тепер будує нову церкву і союзянки, як членкині парафії, особисто щедро жертвують і на ту ціль. Проте вони не забувають загально-національних потреб.

25-ий Відділ СУА з Ню Бранзвику заколядував 1,000 дол. на УМ. 67-ий Відділ з Філядельфії доклав 560 дол. до своїх попердніх пожертв (3,990 дол.). Відділи 33-ій з Клівленду і 78-ий з Вашінґтону надіслали цього року по 500 дол.; попередні пожертви були 3,102 і 2,200 дол.

Пожертви від окремих громадян

Чимало людей, які роками фінансово підтримували Музей, дізнавшися про придбання будинку, зразу ж надіслали свої пожертви. Тут згадаємо більші з них, повний список пожертв буде опублікований пізніше.

Степан та Іванна Рожанковські пожертвували 10,000 дол. Сума їх дотеперішніх пожертв — 8,100 дол. І. Рожанковська, як голова Союзу Українок Америки, за статутом є першою заступницею голови Управи УМ. Від перших днів існування Музею вона присвячувала йому багато часу та зусиль, виявляючи глибоке зрозуміння потреб та можливостей Музею.

Павло Добрянський склав 5,000 дол. (раніше — 500 дол.); д-р Олег і проф. Іванна Ратичі — 3,000 дол. (з дорівняльного фонду надійшло 4,000, разом 7,000 дол.) Марія Ржепецька — 2,000 дол.

Пожертви по 1,000 дол.: д-р Олег Бачинський, Богдан і Анна Бойчуки, Орест і Марія Когутяк-Гладкі, інж. Богдан Котис, Ярослав і Ірена Мацюки, Василь і Марія Палідвори, Григорій і Лідія Петраші, Ярослав і Слава Рубель, Мирон і Ірена Руснаки, Омелян Яким. По 500 дол.: Роман і Ольга Гуглевичі, Любов Дражевська, Надія Касянчук, Марія Кобринська, Наталія Кравчук, Іван і Марія Куземські, Роман Кухта, Євгена Рубчак, Микола Савчин, Іван Федин.

Український Музей має намір увічнити пам'ять щедрих жертводавців — подвижників української культури, нащадки яких будуть горді за свій рід. Імена жертводавців, які складуть значні суми грошей, будуть подані в списку фундаторів Музею на стіні нового будинку. Жертводавці також можуть уфондувати поодинокі кімнати.

Вісім громадян зобов'язалися щороку (принаймні протягом п'яти років) жертвувати по одній тисячі дол. Якби кілька сотень таких людей, новий будинок УМ був би споруджений дуже скоро.

Виставка кобзарського мистецтва

Відкриття виставки 19 квітня 1986р. Виступ ансамблю „Гомін степів" з Ню Йорку.

Загальний вигляд виставки.

Виставку кобзарського мистецтва організував Микола Чорний, оформлення УМ; відбувалася 19, 20, 26 і 27 квітня 1986р., більшість експонатів дала Школа кобзарського мистецтва у Ню Йорку. Було виставлено 18 різнорідних бандур і народні інструменти — ліра, трембіта, цимбали, сопілки та інші. Численні фотографії показали видатних бандуристів і ансамблі бандуристів. Протягом трьох днів відбувалися програми. Левко Майстренко говорив про бандуриста-віртуоза Зиновія Штокалка, ілюструючи свою доповідь програванням записів на стрічці. Юліян Китастий виступав два дні: грав на бандурі і давав пояснення: Одна програма була присвячена українським думам, друга — історичним пісням. Кен Блум говорив про конструкцію бандур. Павло Данилів демонстрував гру на дримбах.

Адреса Музею: 203 Second Avenue New York, N.Y. 10003
Tel. (212) 228-0110

Музей відкритий від середи до неділі включно від 1-ої до 5-ої год. по полудні.

ВИДАЄ УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Редаґує Комісія Преси і Публікацій

СТОРІНКА КАРПАТСЬКОГО СОЮЗУ

Р. III. ЛИПЕНЬ Ч. 4.

Д-р Юліян Химинець

Чому Закарпаття в березні 1939 року опинилося під мадярською окупацією

У жовтні 1938 року прийшло до розпаду Австро-Угорської монархії. Всі поневолені народи цієї держави старалися на свій власний спосіб осамостійнитися. Це змагання бути паном на своїй власній землі не минуло й українців Закарпаття. Вже за кілька днів після розпаду Австро-Угорщини почали творитися народні ради, які намагалися утримувати публічний лад і порядок у краю. Перша з цих народних рад в Старій Любовні вже початком листопада 1918 року висловила бажання злучитися з Україною. Вслід за нею постало кілька народних рад на Закарпатті, з яких кожна висловила бажання приєднати край до України. Дня 21-го січня 1919 року 420 представників Закарпаття на Всенародному Конґресі в Хусті однодушно вирішили приєднати край до України, що й досі є важливим історично-правним актом.

Мадяри, програвши війну, побачили що втримати силою Закарпаття їм не вдасться, тому вони пішли на хитрощі, обіцяючи законом ч. X автономію для закарпатських русинів. Однак всі ці намагання мадярів наші русини відкинули. А коли через несприятливий уклад політичних обставин не вдалося злучити Закарпаття з Україною, провідники Закарпаття вирішили тимчасово злучити край з новою Чехо-Словаччиною на правах широкої автономії.

Не зважаючи на все це, мадяри не здали позиції дістати Закарпаття знову під свою владу. Коли 1-го серпня 1919 року після ліквідації мадярського комунізму (Бейли Куна) прийшов режим М. Гортія, розпочато роботу добре зорганізованого ірредентського руху. Цей рух на початку охопив закарпатських мадярів, які працювали з ідеї. Але мадярські власті не обмежувались на цьому, вони скоро почали вербувати серед закарпатських інтелігентів бажаючих працювати за гроші для мадярської розвідки.

Робота Будапешту була розплянована на довші роки і була систематична. Мадяри змагали до того, щоб їхні головні агенти були членами празького парляменту, бо посли, маючи посольський імунітет-недоторкальність у політиці, могли зробити багато для мадярської справи, а при тому уникнути політичного переслідування чехів.

Такими мадярським агентами були адвокат д-р Йосиф Камінський, д-р Іван Коссей, учителі Іван Куртяк і Андрій Бродій та о. д-р Стефан Фенцик. Предсідник сойму Карпатської України проф. Авґустин Штефан у своїй книзі „За правду і волю" подає такі особисті характеристики мадярських закарпатських агентів: д-р Йосиф Камінський був два роки в російському полоні, де вивчив російську мову. Коли в 1919 році комуністичний режим в Мадярщині був зліквідований, він поїхав до Будапешту, де за посередництвом графа П. Телекі запропонував свою службу мадярському урядові. Мукачівський мадярський щоденник „Карпаті Гіродо" в 1939 році писав про цю подію в 1919 році таке: „Своє життя я посвячу великій ідеї повернення Карпатської України Мадярщині". Після цього Камінський повернувся до Ужгороду, вступив до аґрарної партії, записався в члени „Просвіти", будучи вірним слугою Гортія.

Д-р Іван Коссей студіював право в Будапешті, оженився з донькою предсідника Общества ім. Духновича і був урядником крайового уряду в Ужгороді. Коли Горті в березні 1939 року окупував Карпатську Україну, за вірну службу Мадярщині Коссей був іменований жупаном ужгородської столиці. Коссей був тихим, скритим шпигуном, помер в кінці сорокових років.

Третім агентом Гортія був д-р Стефан Фенцик. Він спочатку був народовець, член „Просвіти", але скоро став секретарем Общества ім. Духновича і „вождем фашистівських чорнорубашників". Чорнорубашники вимордували після окупації Карпатської України в 1939 році багато українсь-

(Закінчення на стор. 8)

Зірка Ґренджа-Донська

Дещо про видання творів В. Ґренджі-Донського

З приємністю прийняла я запрошення Карпатського Союзу написати дещо про видання творів Василя Ґренджі-Донського. Це дає мені можливість вперше повідомити ширше нашу громаду про зроблену досі працю та про дальші пляни видавництва.

Коли я повернулася до дому з похорону батька в 1974 році, негайно взялася до виконання його останнього бажання: зробити все, щоб його літературна спадщина збереглася для майбутнього. Від тої хвилини ця праця стала для мене моєю єдиною і найважливішою ціллю решти мого життя.

Тому що до того часу не було зроблено ніякої бібліографії творів батька, ба навіть не було найменшого списку творів, я взялася, в першу чергу, до упорядкування, посортування та посписування творів. Протягом п'яти років ця праця займала весь мій вільний час. У великій мірі допоміг мені в цій роботі щирий друг батька, Ю. А. Ш., за що йому тут складаю публічне признання і щиросердечне спасибі.

Вже від років носилася я з думкою видати твори батька. Упорядкувавши матеріяли, я приступила до реалізування цієї моєї мрії. Після довших нарад з редакторами, видавцями, друзями та земляками, я звернулася до Відділу Карпатського Союзу у Вашінґтоні, головою якого в той час був св. п. д-р Юліян Гутник, з проханням допомогти мені в цій справі. Д-р Гутник та управа Відділу поставилися дуже прихильно до мого прохання. Вони дали свій спонзорат на видання творів і, щоб допомогти матеріяльно хоч і не мали грошей, порозсилали сотні листів до земляків і здобули перших передплатників серії книжок. В той час плянувалось видати серію із 8-ми томів. З передплат та пожертв, які почали напливати, вдалося в 1981 році випустити перший том творів поета на 483 сторінки, де було зібрано біля 1000 поезій.

Д-р Гутник і в наступних роках не переставав цікавитися працею видавництва, хоч і не був вже головою Відділу і коли тільки йому здоров'я дозволило, він завжди активно помагав видавництву. Своїм ентузіязмом та захопленням він підтримував нас на дусі і додавав охоту до дальшої праці.

У видавництво ввійшло всього кілька осіб, але всі вони щиро й безкорисно провадять працю. І так нам вдалося дотепер видати п'ять томів: крім поезій, в 1982 році вийшли поеми, в 1983 році збірник творів для дітей та молоді, в 1984 році драматичні твори, а минулого року повісті. Під цю пору друкується 6-ий том, історичний роман „Сини Верховини", останній перед смертний твір поета.

При дальшій праці з матеріялами виявилося, що вісім томів буде замало для того, щоб охопити твори поета, тому рішено зробити пляни на видання 12-ох томів. Щоб приспішити видання, видавництво вирішило цього року відтепер видавати по змозі по два томи на рік. Чи це нам вдасться? Невідомо. Все залежить від наших фінансів. До друку підготовлені такі матеріяли: оповідання, переклади, публіцистика, спогади зі славних днів Карпатської України (1938-39), життєвий шлях поета та його спогади, денники, листи; смерть і похорон поета; додатково знайдені твори (поезія і проза), рецензії на твори, статті про поета та спогади друзів. Для останнього тому готуємо індекс, бібліографію творів, повний список поезій, словник закарпатських слів та висловів, виправлення запри-

(Закінчення на стор. 8)

На многая і благая літ!

Головна Управа Карпатського Союзу в Ню Йорку вітає свого голову д-ра Юліяна Химинця з нагоди 75-літніх уродин та щиро бажає кріпкого здоров'я та дальших многих літ праці для добра нашого народу. „Многая і благая літ", Юліяне!

Відлітають сірим шнурком...

Треба ствердити сумний факт, що провідна верства Карпатської України, яка опустила рідну батьківщину в 1939 році в наслідок окупації країни мадярським військом, покидає нас швидким темпом, відходячи у вічність.

І так, за останніх шість місяців часу відійшли від нас чотири визначні провідні мужі Закарпаття.

Першим з них відійшов у жовтні 1985 році д-р Юліян Гутник, відомий суспільно-громадський діяч і довголітній голова філії „Карпатського Союзу" у Вашінгтоні.

За ним слідував в листопаді 1985 р. парох церкви св. Трійці в Кергонксоні, Н.Й., крилошанин д-р Богдан Волошин, довголітній в'язень мадярських тюрем і концентрату, суспільно-громадський діяч і священик у повному розумінні цього слова.

Третім із визначних закарпатських діячів був д-р Степан Росоха, що помер 20-го квітня 1986 року в поворотній дорозі з Рочестеру, Н.Й. до Торонто, де він мав святочну доповідь з нагоди 47-ої річниці проголошення Незалежности Карпатської України.

Д-р Стапан Росоха народився 27-го травня 1908 року в Драгові на Закарпатті. Він був одним з основників українського націоналістичного руху на Закарпатті. Речником цього руху був часопис „Пробоєм", редактором якого був д-р С. Росоха.

Коли восени 1938 року цей рух знайшов своє завершення в Національній Обороні „Карпатська Січ", Росоха був одним з подвижників „Карпатської Січі", став її шефом пропаґанди. В людому 1939 року д-р Росоха був вибраний послом до першого сойму Карпатської України, а 15-го березня 1939 року став заступником предсідника сойму.

Після програної збройної боротьби з мадярами Росоха подався до Праги, щоб продовжувати боротьбу за самобутність Закарпаття, видаючи часопис „Наступ". Ця праця Росохи під кінець війни почала не подобатися німецьким властям, що спричинило його заарештування. Після війни д-р Росоха з родиною перейшов кордон до Німеччини, звідки йому пощастило виїхати до Канади, де він знайшов пригожий ґрунт для своєї роботи, зорганізувавши „Братство Карпатських Січовиків", а для оборони наших національних прав видавав тижневик „Вільне Слово".

Панахида за сл.п. д-ра Росоху відбулася 24-го квітня в похоронному заведенні Кардинала в Торонто, де зібралися маси людей і представників організацій.

Похорон відбувся наступного дня, в п'ятницю, 25-го квітня з участю Преосвященного Владики Ізидора Борецького в сослуженні шістьох священиків і з великою участю українського громадянства.

З цвинтаря майже всі учасники похорону переїхали до Українського Народного Дому в Торонто, де відбулася тризна. Там представники різних організацій висловлювали співчуття родині, згадуючи життєвий шлях Покійного. Від закарпатців Америки, об'єднаних в Карпатському Союзі, сказав слово д-р Юліян Химинець.

Четвертим відійшов у вічність в суботу, 10-го травня 1986 року інж. Федір Савчур, народжений 7-го березня 1914 року в селі Вишний Студений на Закарпатті. Незабутній Федір був вже в своїй ранній молодості організатором і виховаником юнаків в Берегівській гімназії на Закарпатті. В часах Карпатської України він був працівником міністерства господарства в Хусті. Після окупації Закарпаття мадярами, Федір поїхав до Німеччини на роботу і був активний в українських організаціях. По війні поїхав до Монтевідео, Уругвай, де з о. Лабаєм організував українську церкву й школу.

По двадцятьох роках перебування в Уругваї, він дістався до Ню Йорку, де знайшов працю в Українському Конгресовому Комітеті. В 1961 році став секретарем Комітету для будування пам'ятника нашому генієві Тарасові Шевченкові у Вашінгтоні. Працюючи у „Радіо Вільна Европа" він був довголітнім секретарем Головної Управи Карпатського.Союзу.

Прибувше перед дев'тьма роками до Кергонксону він включився до українських громадських організацій і до кредитівки „Самопоміч", де він працював до останнього дня свого життя.

Панахида відбулася 14-го травня в похоронному заведенні Гамстон в Кергонксоні з участю місцевого українського громадянства і представників організацій з інших стейтів. Слово про життєвий шлях Покійного сказав директор „Самопомочі" Микола Василик.

Похорон відбувся в четвер 15-го травня в українській католицькій церкві Святої Трійці в Кергонксоні, а опісля тлінні останки перевезено на цвинтар Св. Духа в Гамптонбурзі, Н.Й. Прощальне слово над могилою сказав д-р Юліян Химинець, голова „Карпатського Союзу".

В порозумінні з родиною Покійного замість квітів на могилу на пропозицію представника Карпатського Союзу зібрано на Панахиді 160 долярів на оборону Івана Дем'янюка. Крім цього, М. Василик на тризні зібрав ще понад 200 долярів. Всі ці пожертви були передані Лідії Дем'янюк, яка 18-го травня мала доповідь в Кергонксоні про свого батька.

Ю. Х.

ХРОНІКА

• У п'ятницю, 7-го лютого ц.р., відбулася в приміщені Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку доповідь д-ра Юліяна Химинця на тему „Як прийшло християнство на Закарпаття". Доповідь була цікава, бо доповідач використав нові інформації про історію Закарпаття, які появилися в щойно опублікованій книзі о. Степана Папи „Початки християнства на Закарпатті". На підставі нових історичних дослідів і розкопок стверджено, що християнство на Закарпатті було багато років скоріше ніж у Києві, і що закарпатська церковна гієрархія, що була оформлена 862 року слов'янськими апостолами Кирилом і Методієм, ширила християнство на інших українських землях і була дуже помічною в хрищенні Київської Руси в 988 році.

• Відзначення 47-ої річниці проголошення незалежности Карпатської України цього року відбулося 14-го березня ц.р. в Літературно-Мистецькому Клюбі в Ню Йорку доповіддю редактора Ярослава Гайваса. Доповідач розповів присутнім про свої пригоди й переживання під час постання Карпатської України. Доповідь була цікава тим, що ред. Я. Гайвас вніс багато невідомих моментів про те, як галицькі патріоти намагалися допомогти братам за Карпатами у їхній боротьбі за самостійність свого народу. Доповідь ред. Гайваса викликала жваве зацікавлення справами Закарпаття.

• В рамках святкування 47-ої річниці проголошення незалежности Карпатської України, 15-го березня д-р Юліян Химинець дав доповідь в Трентоні, Н.Дж. Доповідь відбулася в Українському Народному Домі в цьому місті за допомогою панства Білаків і Микитинів. Треба ствердити, що справа Закарпаття за останні роки стає щораз більше популярною серед українського громадянства. Після доповіді відбулася жвава дискусія.

• 22-го березня ц.р. в Торонто, Канади, відбувся IX Всеканадійський З'їзд Об'єднання Прихильників Державного Центру УНРеспубліки, на якому д-р В. Шандор, заступник голови уряду УНР, виголосив доповідь на тему „Державна проблема України в світлі двох світових воєн і наші сучасні завдання". Велика заля Інституту св. Володимира заповнила публіка, між якою були й представники центральних організацій, включно зі СКВУ.

Відносно оцінки української державної проблеми в світі доповідач користався виключно чужими джерелами. На їх основі прелеґент доводив конкретними доказами, яку важливу ролю грала Україна в обох світових війнах щодо її стратегічного положення та економічної сили. Доводив на основі заяв чужих державних мужів, що українська справа в зв'язку з Карпатською Україною в 1939 році звела докупи Сталіна з Гітлером для заключення пакту.

Прелеґент користався в доповіді й своїм досвідом з його праці на терені Об'єднаних Націй, яку проводив протягом п'яти років з рамени Пан-Американської Української Конференції, в якій він працював на протязі тринадцятьох літ.

Після доповіді була незвичайно жвава речева й цікава дискусія, в якій брало участь велике число громадян. Публіка була вдячна за таке безпосереднє й щире ставлення нашої державної справи, не замовчуючи ані наших власних промахів й недомагань у минулому й тепер. В загальному, публіка оцінила доповідь як витриману і на високому державницькому рівні.

• Головна Управа Карпатського Союзу в ЗСА із своїм членством сердечно вітають високодостойного о. д-ра Атанасія Пекара, ЧСВВ, видатного нашого історика, науковця, автора цінних праць з історії нашої Церкви та її терпіння на рідних землях, тепер професора і духового директора Семінарії св. Йосафата у Вашінґтоні, Д.К., з нагоди 40-ліття його священства, із щирими побажаннями доброго здоров'я й многих дальших творчих літ на добро Церкви й нашого народу й кличемо:

На многі й благі дальші літа, дорогий земляче.

В. Шандор

Стратегічне значення Закарпаття

Силою історичного розвитку поодинокі землі України були довгими віками від себе відділені і, таким чином, кожна з них виконувала певну стратегічну ролю для свого окупанта. Закарпаття входило від XI ст. до 1526 року до складу Угорщини, тобто до доби програної битви Угорщини проти турків. Від 1526 до 1867 років входило формально в склад Австрії, а від 1867 до 1918 в склад Угорщини. В зв'язку з таким станом, Закарпаття відіграваЛо в цих державних системах обох держав поважну стратегічну ролю.

Працюючи в 1948-1961 роках в Секретаріяті Пан-Американської Української Конференції (ПАУК), а частинно і в УККА, підтримував я зв'язки з представниками поодиноких народів, у тому числі і балтійців, прихильниками нашої справи, між ними і з проф. Пакштасом, литовцем.

Проф. Пакштас викладав для Американської армії предмет геополітика Европи. Під час одного обіду запитав він мене: „Що думаєте, де є центр Европи?" — „Беручи під увагу заяву Бісмарка, що хто володіє Чехією, є паном Европи, та чеську пісню, в якій співається: 'Прага, ти є серцем Европи', то виглядає, що Чехія".

Зовсім ні, — відповів професор. Простер мапу на столі і вказав пальцем на Карпатську Україну, заявляючи, що ось тут є центер Европи. „Я гордий з цього, пане професоре, бо це є власне мій рідний край", — відповів я йому, дещо здивувавши його, бо він уважав мене наддніпрянцем.

Таке твердження проф. Пакштаса не давало мені спокою і я старався справу перевірити. Шукаючи за матеріялами для своєї праці, знайшов я потрібний ключ для розв'язку цієї проблеми. В другій половині минулого століття генеральний штаб Австо-Угорської армії провів відповідні розміри, у висліді яких поставив коло Чорної Тиси, Карпатська Україна, таблицю з таким написом: „Locus perennis diligentissime cum libella liberationis, quae est in Austria et Hungariaconfecta cum mensura graduam meridionalium et parallerorum quam Europeam vocamt erectam MDCCCLXXXVII", що в перекладі значить: „Дуже точними вимірами визначено постійне осереднє місце в Австро-Угорщині, що відповідає европейській ширині й довжині встановлене при вимірах року 1887". За рік буде якраз сто літ від закінчення цих вимірів. Помимо незвичайно великого технічного поступу, особливо у військовій штуці, стратегічне значення Закарпаття не зменшилось.

З упадком Австро-Угорщини після Першої світової війни пробудилась Мадярщина зі свого „шовіністичного" сну, яким хотіла приспати інші підкорені нею народи, в тім числі й карпатських українців. Від доби Першої світової війни посьогодні появилось багато публікацій мадярських авторів, в яких вони однодушно нарікають на Тріянонський мировий договір, який Мадярщина підписала в червні 1920 року та яким, мовляв, відірвано поодинокі землі й народи від Мадярщини. Уважаємо, однак, що така арґументація не відповідає дійсному стану.

Поневолені Мадярщиною народи відійшли від неї зразу при першій можливій нагоді вже в 1918-1919 роках, та, згідно із створеними в той час політичними обставинами, вирішили свою долю не по лінії Мадярщини. А Тріянонський договір, підписаний Мадярщиною півтора року пізніше, був тільки ствердженням дійсного стану. Ані один нарід не виявив бажання залишитися далі при Мадярщині, що, очевидно, розкрило очі, і то тільки до деякої міри, мадярським політикам. Перед Першою світовою війною були мадяри захоплені собою, що їм вдасться створити коштом немадярських народів „Велику Мадярщину" з 30-мільйоновим мадярським населенням. Упадком Австро-Угорщини ця їхня концепція провалилась.

Вже віддавна-була в Европі живою ідея федерації чи союзу европейських та подунайських держав і народів, відповідно до кождочасного укладу політичних сил в Европі. Наводимо погляди деяких державних мужів на цю проблему.

Талейран вже в 1805 році бачив цей союз так, що імперія Габсбурґів поставиться хребтом до Европи, а лицем до Сходу, охороняючи західню цивілізацію проти аґресії Росії.

Чеський історик Франтішек Палацкий в 1848 році поставив на Слов'янськім конґресі в Празі тезу, а саме: „Якщо б не було Австрії, то треба було б її створити". Був це т.зв. австрословізм, з якого випливало, що розподіл Австрії на менші републіки був би тільки запрошенням для активізації німецького та російського імперіялізмів. Коли, однак, Австрія зродила в 1867 році „вирівняння" з мадярами, відмовивши таке саме вирівняння із слов'янськими народами, що сильно обурило чехів, Палацкий кинув в бік Австрії нове програмове гасло, а саме: „Ми були перед Австрією, будемо й після неї", що в 1918 році стало дійсністю.

Д-р Мілан Годжа, прем'єр-міністер Чехо-Словаччини, писав, що зфедерована Центральна Европа є абсолютною потребою в новім повоєннім упорядкованні. Є це єдина можлива організація, яка в цім просторі є спроможна затримати принцип національної та індивідуальної свободи.

Д-р Карло Реннер, президент Австрії, в 1948 році писав: „Інший спосіб рішення Мирової конференції в 1919 році був рішив задержати цю добре зрівноважену економічну територію з її унифікованою монетарною системою, кредитом і комунікацією як автономну цілість у федеративній конституції."

Граф Павло Телекій, прем'єр-міністер Мадярщини, в своєму посольстві в квітні 1941 року писав: „Федерація зможе видатно поліпшити умови життя. Був би це стратегічний трикутник в Европі, сформований в Будапешті, Відні і Празі. Був би це зв'язок народів, жиючих в Дунайській котловині, утворений Карпатами, Судетськими горами та Альпами. Тільки при вирішенні Дунайської проблеми можна створити мир в Европі".

Вінстон Черчіл в своїй книзі в 1946 році написав: „Другою кардинальною трагедією мирових договорів Сен-Жермену і Тріянону був цілковитий розподіл Австро-Угорської імперії. Це довговікове об'єднання в Святій Римській імперії створювало спільне життя, з вигодами безпеки й торгівлі для великого числа населення, з якого в нашу добу жодна сама не має сили або здатности встоятись проти відживлюваного натиску Німеччини й Росії".

Карло Гоккі, член празького сенату за мадярську національну групу між двома війнами, в 1965 році видвигає в мадярській пресі в Америці іншу концепцію, а семе: „об'єднання Будапешту — Варшави — Заґребу, при чому підкреслює, що „Закарпаття було протягом тисячі літ інтеґральною частиною Мадярщини", що не відповідає дійсности, бо такою не було, а правно, ані історично такою частиною ані бути не могло. Гоккі далі стверджує, що „Закарпаття хоча й мале, але є життєво важливим" для Мадярщини. „Володіння Закарпаттям є справою життя і смерти для мадярів як народу". Таку політичну діягнозу ставить Гоккі без уваги на бажання нашого українського населення та на дотеперішний його правний розвиток.

Д-р Ґейза Телекій, син прем'єр-міністра Телекія, який займається проблемою геополітики Европи, стверджує, що „Закарпаття у відповідних твердих туках уможливлює оборону Европи на лінії Данціг і гирло Дунаю". Інакше оборона пересунеться на лінію гирла ріки Райн і Трієст.

В часі між двома світовими війнами Мадярщина зробила нову спробу для відзискання приязні колишніх немадярських її народів наголошуванням потреби Дунайської Федерації та її загальної користи. Така думка стала голоснішою після Другої світової війни, коли Совєтський Союз дістався до Центральної Европи. Така Дунайська Федерація мала б складатись із Мадярщини, Австрії, Чехії, Словаччини і Карпатської України. Як не дивно, але ця концепція знайшла позитивний відгук навіть в частині чеської преси закордоном.

У мадярській пресі й публікаціях часто наголошується, що Дунайська Федерація не є можлива без участи Карпатської України, бо мовляв, вона є „виповнюючою частиною" цієї федеративної цілости. Такими заявами Мадярщина хоче створити опінію, що ніби участь Карпатської України є вже автоматично позитивно вирішена, бо без неї ціла політична конструкція впаде.

Ми є згідні з тим, що Закарпаття грає в Центральній Европі виїмкову стратегічну ролю хоч би й тому, що наприклад при розподілі Мадярщини після програної війни з турками в 1526 році Закарпаття було єдиним лучником між протестантським Семигородським князівством і католицькими Габсбурґами. Подібно було і майже чотириста років пізніше, коли Карпатська Україна була єдиним мостом-лучником між державами Малої Антанти Чехо-Словаччиною, Румунією і Югославією.

Всім тим авторам різних европейських концепцій уважаємо доцільним пригадати, що вони в своїх концепціях не враховують найважливішого чинника в Центрально-Східній Европі, а саме — українського. В просторі між Дунаєм і Волгою обновлена українська соборна держава створить нову рівновагу сил, досі сильно порушену Совєтським Союзом. Незалежна й соборна Україна стане стабілізуючим економічним та стратегічним чинником в цім просторі. Через Закарпаття дістається Україна до Центральної Европи, на Балкани, Адріятичне море й Дунайську котловину.

Вагу й значення України як европейської проблеми визначає факт, що обі світові війни велися у великій мірі на державній території України та задля неї. Обновленням соборної незалежної української держави усунеться з політичної сцени причина обох агресій проти Сходу, то є проти України: російсько-совєтська — „Дранґ нах Вестен", і німецька — „Дранґ нах Остен". Жертви українського народу в боротьбі за свою державну незалежність та в обох світових війнах дають йому леґітимне право самому рішати про свою дальшу долю.

Україна ставить це своє право на власну державність на тій самій основі природного права, яким користуються сьогодні всі вільні народи світу, включно з великими потугами і не хоче творити виїмку із цього правила. Дотеперішний розвиток політичного життя в Центрально-Східній Европі наглядно доказує, що без незалежної України мир в цьому просторі не є можливим.

СЛОВО ВІД РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕҐІЇ

Користаючи з ласкавої згоди Екзекутиви Українського Народного Союзу поміщувати у щоденнику „Свобода" „Сторінку Карпатського Союзу", випускаємо чергове число сторінки та висловлюємосвою вдячність Екзекутиві УНС.

Цю сторінку приготовили до друку д-р Юліян Химинець, д-р Вікентій Шандор і Імре Кардашинець.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1986 Р.

ДЕПАРТМЕНТ МОЛОДІ

НОВІ ЧЛЕНИ

Відд.:
7 Вейк Беті, Естер, Габріель, Марія
42 Фарміга Адріяна, Павло; Гаргай Едвард; Котляр Томас
46 Галпин Касій
55 Поттет Лаврін А.
56 Чамберс Джеферій, Михайло; Кушинський Сусанна
63 Бієльский Гелена
70 Кузишин Адріяна
88 Броцький Павло; Кастеллі Катерина; Навроцький Анна; Волянський Степан
103 Давс Христофор К.
112 Малець Карен Р.
114 Бережан Микола I.
127 Ланд Матвій Х.
133 Флорес Антоній Й., Рокко А.; Крізгл Еріка Т.
137 Заварський Захарій
161 Невіль Данило Й.
163 Яців Михайло Й.; Пеклак Христина Т.; Григорій А.
169 Брей Кімберлій А.
178 Провост Брандон
217 Пратт Лесія М.; Стінер Джоліні М.; Кап Марко
220 Сеник Катерина
230 Лесковик Росс А.
231 Чихолм Сійн Х.; Вард Сусанна М.; Вайвір Роберт В.; Кларк Микола; Ґрінфільд Грант, Саманта Л.; Міллер Кейлі; Невсон Девон С., Кейтлин; Шайнин Сейн
237 Алішунський Ашлій М.; Тутон Джеймс Л.
239 Цінцірук Микола І.; Морачевський Юрій В.; Винницький Андрій Ю.
274 Сірак Христофор
288 Ріттер Олексій С., Стефанія А.
292 Рудницький Андрій
325 Рогбек Павло Е.
349 Воробій Данило Г. Йзе Телюк Марія
356 Павлис Циндій Л.
360 Пашковський Ліда Н.
362 Лукашевич Анна, Стефан; Вальчук Данило
367 Арико Джулетта А.
368 Біляк Андрій; Іван Р. мол. 2
370 Бойчук Михайло Дж.
371 Бриндзя Олександер Я.
375 Данковський Йосиф мол., Михайло Т.
377 Черкас Марко А.
397 Купиха Оксана Д.; Жовнірів Джасміна
402 Паттерсон Аріяна М., Міся, Соня К.
407 Кулик Іванна К., Іра М., Юлія Л., Тарас М. мол.; Стецюра Маркіян
416 Дидюк Таня Х.; Розанець Роман; Стич Надія
418 Петрів Оксана
422 Савчук Степан Т.
424 Гаранчук Юлія
434 Гантер Олександра; Куташ Андрій
437 Чорнобиль Карлі Р.
452 Лінвіль Бріт; Вассвич Микола А.
457 Ринасевич Едвард
460 Гичак Лаврін; Мельник Михайло, Володимир
465 Гиба Андрій, Христина, Ірена
479 Кузла Наталка
484 Ярмак Андрій А.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
19 Надбережний Марко
45 Савчак Тетяна
53 Сашко Кейт; Сперій Лаврін, Марко, Микола
96 Гірник Михайло
147 Петрицький Мар'яна
153 Рибак Петро
155 Левицький Сусанна
221 Цебрій Михайло, Ярослава, Джевгін
243 Куць Богдан 2
320 Сушко Адріян, Софія
368 Волоник Алан Р.
374 Скаприньский Ірена
414 Селмквіст Аллен

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
131 Боднар Уляна Р.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ

Відд.:
25 Полішук Галина; Макаренко Ростислав
127 Білий Марко
161 Магрпик Меліида, Тимотій, Ренай
348 Бернацький Микола Р.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
58 Тартаглія Скотт А., Дана
139 Скочилас Дарія
147 Петрицький Мар'яна
153 Рибак Петро
155 Левицький Сусанна
191 Рожицький Ерік
221 Цебрій Михайло, Евген, Ярослава
235 Шумахер Джон А.
243 Куць Богдан 2
254 До Кармо Дженіфер, Микола
320 Гаюк Мая, Яким
367 Грозик Роксана
368 Волоник Алан
374 Шкаприсвький Ірена
414 Сельмквіст Аллан

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

Відд.:
8 Моцюк Наталка, Дарія
15 Базарко Данило А.
23 Федорко Михайло I.
25 Задзюк Надя
56 Джмура Ребека I.
59 Слевінський Роман; Заяць Ярослав
62 Васильків Маргарита
70 Срамович Степан
75 Свейн Джеймс Е.
94 Пінеллі Давид
153 Манко Марко 2.; Заводович Христина
171 Бринкаш Марія
204 Смит Андрея
221 Брагар Ерік
226 Оришин Оксана Л.
234 Пінковський Уляна
238 Куррері Ніна
257 Сильчак Петро
283 Василько Михайло
301 Личик Наталка
342 Трашер Ліліяна
358 Футей Лідія
362 Галайдіда Петро
370 Джіна Люба; Духновський Доротій
374 Рожанковський Адріян
379 Кичма Степан; Піґгот Роберт М.
399 Ванджура Лідія
402 Коструба Орест, Андрій
432 Культер Христофор
434 Куліш Тарас
437 Рудий Богдан, Юрій
439 Кутовий Степан
458 Лутвин Олена; Кузьмичук Ірена
461 Петрусик Тарас
464 Трофимович Делайн Л.
465 Чехош Володимир, Ярослава
480 Еліясевич Марія
490 Серкеч Степан
502 Качмарський Бернадина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
19 Надбережний Марко
33 Бендій Андрій
42 Шраменко Юрій, Марта
45 Савчак Тетяна; Маслій Ольга
53 Годованець Олег; Сашко Кейт
75 Нолан Черил Л.
78 Гогно Марія
88 Бойчук Марко, Христина; Кирило Михайло
96 Гірник Михайло
105 Слободян Лариса; Німилович Лідія
128 Біянкучі Чарлс А.
131 Харук Юрій
161 Прокопович Норіін Г.
179 Васильока Микола; Шансі Михайло
191 Люкачат Сандра
240 Темюк Богдан
277 Боднар Іван
282 Лукаш Степан Р.
286 Струс Соня
290 Доннеллій Роза; Финк Марія
320 Сушко Адріян, Софія
336 Гаррісон Катерина; Мельникович Марія; Ганкох Джеффій
353 Демедюк Оксана М., Ніна
362 Краснокутський Іван
372 Головка Іван
395 Сенков Брюс
397 Стархух Рослана О.
406 Ташук Давид, Дарія, Євген, Мирон

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ).

Відд.:
112 Волянська Анна; Савчак Венді
147 Блазовський Марія
261 Морріс Дебора; Панічеллі Павля
292 Койлі Джанетта, Роланд

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
156 Мусял Мирослав
161 Гайдур Василь
283 Ковальчик Леон
289 Стіннер Кеннет

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ

НОВІ ЧЛЕНИ

Відд.:
1 Чернаго Мішель Р.; Маєр Марко
5 Стасюк Лідія
10 Чілчейковський Константин
13 Шевчук Петро
16 Дарнобід Степан
17 Невман Віра Б.
19 Буш Катерина; Ковалів Бронислава
21 Пригода Юрій
25 Домарацький Євгенія
27 Наконечний Зеня О.; Менцінський Володимир; Каролін Леслі; Буналський Христина; Олесницький Мирон; Пастух Андрея
37 Гречний Микола
39 Кумановський Ілько
42 Беван Зані; Котляр Антоніна, Андрій; Фарміга Софія
49 Мартин Єва
53 Головатий Іван
56 Феір Памеля; Камбірі Біт
59 Ковах Мирон, Олівер; Глоріосо Вінсент; Ковах Надія
76 Сільва Амелія
86 Гірняк Юрій; Оленин Надія
88 Куземчак Ярослав
103 Бурак Петро, Діяна; Тишинський Андрій
112 Добрянський Темотій
114 Цимбаліспий Юрій; Руфінг Марія; Сірик Дмитро, Ольга
127 Щип Роман
133 Райк Христина
161 Брутовт Едвард Д.; Дяківський Анна; Мосура Іван мол.; Палейні Джеймс А.
173 Гнинаський Діяна, Іван, Лейт
194 Оленин Оксана
206 Чубай Федерик, Сантіні Марта
216 Турченюк Дмитро; Процик Оленка; Ясінський Лонгин
217 Ганушевський Юрій; Руснак Мирон
222 Раковський Христина, Корнеліюс, Марко, Ярема
231 Волфі Фей Е., Роберт; Вольский Лавра; Пастушин Іванна; Шев Геофрій; Брадшав Мар'ян, Роберт; Пастушик Джой
237 Крамер Данило, Йосиф
242 Уйгер Катерина; Саламак Теодор
259 ЛаРойнт Карен
261 Купчин Андрій
266 Терлецький Марія; Варшона Лінда, Михайло; Самко Василь
269 Фуга Масріллін
270 Зиман Ірена
274 Добрянський Аліза; Ганкевич Джефрій; Сенедяк Давид, Дарлін
285 Скибицький Павло, Микола, Діян
317 Граб Михайло; Велич Аніта
323 Парр Русель мол.; Скругс Іван; Парр Анна М.; Лайні Валія
325 Роббак Ольга, Андрея М., Михайло І.
327 Уйглейн Христина
338 Крітський Лев
340 Яручик Теодор; Кравчук Іван
345 Лаврик Брандан
347 Маяцинишин Михайло
349 Захарко Стефан
360 Костинюк Григорій, Лідія
362 Галайдіда Петро
370 Лабунька Олексій, Люба
375 Харечко Петро; Гура Леон; Живко Анна
377 Ільчитин Марія; Куць Олександер, Ірена; Ворден Людмила; Солтівський Лариса
379 Пігот Роберт М.; Козій Ольга, Атанас; Врейт Сусанна
385 Чихрей Іван
407 Стецюра Ігор Наталка; Похолок Анна 2; Семків Дейсі, Джемі;
414 Брежицький Збігнів
416 Вітів Степан
418 Шифф Люба, Марко
423 Янчишин Роман, Олена
432 Онищук Мотря
448 Дзюма Гелена
450 Бірчард Джансон
452 Вассевич Ольга; Такаса Йосиф
458 Тимків Володимир, Ольга
460 Ковальчук Людмила
461 Клименко Ярослав; Жук Петро; Шумський Ольга
473 Кіт Богдан
479 Кузла Рома
486 Ткачик Стефан
489 Ліка Муслім
492 Стельмах Лев

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
20 Бич Павло Л.,* Зоряна, Стефан;*
22 Лех Сандра;
53 Скундрих Алвіар
56 Солецький Данило*
109 Степко Іван*
112 Квасняк Павліна
123 Джонс Глорія
137 Терлецький Юрій*
139 Скочилас Данило*
156 Новак Михайло;*
164 Лильо Микола*
183 Сепель Ганя
194 Дякун Теофіл
204 Малахов Константин
214 Храневич Юрій*
221 Цебрій Марія, Іван, Стефанія
231 Пастушик Олександер*
257 Стойко Володимир, Ярослава
259 Фігель Джері*
295 Когут Параска; Бурсон Пеарль
316 Рудий Йосип*
340 Кравчук Анна, Данило,* Марта, Іван
352 Купчик Андрея*
368 Волоник Річард
425 Островський Розалія, Михайло,* Ярослав,* Анастасія, Анна
458 Шудлик Юдій
463 Друль Стелла, Ольга М.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
204 Гориславський Микола 2*
214 Небелюк Ярослав*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
301 Гринчук Теодор
346 Лис Сава

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
17 Магалас Лідія, Микола*
20 Кахан Андрій
25 Длябога Ярослава; Масталер Зено; Фитик Марія; Стар Ізабеля 2; Джеймс Д.;* Кріштофик Генрі;* Сінельник Григорій;
78 Валосін Андрій*
94 Зона Марко,* Дарія
114 Москович Тамара
144 Коломбо Йосип*
146 Тарнопільський Гелена
153 Алексевич Микола
156 Новак Михайло*
161 Маєрцик Варвара, Томас;* Цибак Аллан,* Джемі
171 Васласький Станлій;* Биковський Михайло*
220 Гут Лотті 2
240 Лаврів Василь*
287 Барансбкий Юрій,* Желехівський Богдан;* Артур Лавіна
320 Гаюк Гліб, Зоя
325 Воскобойник Маланка
355 Бревка Богдан*
360 Стецейко Павло;* Гаврилюк Юдит, Йосиф*
402 Дмитрюк Богдан*
414 Дзюба Роман;* Норден Йозефіна
422 Макаренко Святослав*
456 Надов Марілин
460 Касюрак Іван*
489 Лика Нуріс

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
87 Христі Анна
361 Гориславський Микола 2
371 Небелюк Ярослав*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
22 Лех Сандра
51 Шевчик Богдан*
56 Солецький Данило*
88 Бендас Михайло
106 Димидик Іван*
109 Степко Іван ст.*
112 Будованець Марія; Квасняк Павліна
139 Скочилас Данило*
147 Шанкій Арлена
153 Палатайко Борис, Людмила
155 Шевчик Володимир, Розалія
191 Гарасим'як Роман; Матейчук Мирон;* Гарасим'як Петро, Ольга; Рачковська Катерина, Станлій*
221 Цебрій Марія, Стефанія, Іван
231 Дисp Тереза
257 До Кармо Ірена
259 Фігель Джері*
277 Данилів Бессі
336 Бокало Ярослав*
337 Дуда Олександер
340 Кравчук Анна, Іван,* Марта, Данило*
352 Купчик Андрея
368 Волоник Річард*
379 Сливка Володимир*
383 Де Кразьо Денис
387 Ардиковський Владислав,* Луцина
423 Залуцький Софія 2.
425 Островський Розалія, Ярослав,* Анна, Анастасія, Михайло*
458 Шутлик Джуді
463 Яворський Марія; Друль Ольга, Стелла
469 Міллин Михайло*
488 Тот Суй А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
1 Полиняк Павло
8 Боб'як Іванна; Глушко Марія
19 Гавран Евгенія; Повч Михайло
20 Йосифович Гергард
25 Сидоряк Ярослав*
37 Паламар Фейт; Процик Михайло*
42 Лишанський Валентина
53 Глутковський Люба
63 Кіляр Павло*
88 Крижанівський Марія
116 Галайдіда Андрій*
132 Неро Доріс
142 Пухта Василь
184 Гідей Іван; Ластовецький Андрій*
194 Барна Єва; Гірняк Іван
214 Хромовський Ярослава Л., Степан
226 Оришин Юдит
253 Матківський Іванна; Глушевський Іван; Михалишин Анна; Глушевська Анна
254 Шмайда Михайло
256 Барниш Рональд*
266 Варшона Михайло,* Терлецький Марія
267 Келлій Андрея
268 Леськів Михайло
292 Березовський Михайло;* Косаренко Володимир
301 Іванчук Євгенія; Трусевич Марія
316 Парута Михайло*
339 Солтич Мирослав
354 Яблонський Антоній*; Вероніка
361 Пелех Галина
367 Зенічі Анна
368 Венгловська Марія
371 Балабан Євгенія
374 Рожанковський Гелмі, Ярослав
422 Курман Теодор*
423 Мартинюк Тамара М.
432 Петрук Микола*
434 Грицик Дана, Василь*
437 Рудий Дмитро,* Анна
442 Кізка Леся
455 Несвячений Богдан*
458 Мицьо Іван; Мілкович Микола*
461 Курчак Катерина; Нестеренко Микола*; Жук Петро;* Петрусик Тарас*
466 Качмарський Ірена
468 Гладиш Христина
471 Шишка Лев*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Шуба Іван*
13 Шевчук Петро*
20 Бич Зоріяна М., Стефан В.,* Павло*
22 Гавалюх Ольга; Скот Володимир*
37 Вейг Юлія; Паламар Фейт; Процак Михайло*
45 Маслій Ірмгард, Роман*
67 Черовський Володимир*
70 Вацяк Ефрозина, Ярослав*
75 Верещинський Ярослав*
83 Шавалюк Катерина
88 Курило Марія; Бойчук Ольга
94 Заблоцький Мар'ян;* Бойд Володимир Б.*
102 Вууз Петро*
105 Феснак Елеонор
112 Федак Михайло*; Свіїт Гелена; Мервар Меланія К.
113 Коземчак Йосиф Е.*
114 Куропась Мирон;* Карпа Ґеновева; Руфінг Марія
116 Галайдіда Андрій
120 Біянкучі Вінсент А.;* Древна Гелена
123 Джонсес Глорія
124 Гурняк Джеймс*
126 Асеведо Марія
127 Нижник Роман*
131 Кралка Стефанія, Андрій; Верещак Юрій, Аполіна; Камінський Іван;* Харук Галина, Анетта; Верещак Ярослав*
133 Яворський Юрій*
137 Терлецький Юрій*
146 Гещук Іван мол.*
147 Кар Михайло;* Йовик Микола
151 Чорній Роберт,* Михайло*
153 Ющишин Мирослава
156 Новак Михайло*
157 Папушкевич Михайло
161 Шелегеда Роберт;* Мкджініс Іван;* Герман Фред;* Макер Марія
164 Лильо Микола*
170 Попович Данило*
171 Фриш Анна; Стахів Борис
175 Кошиловський Анна; Шевчук Михайло*
183 Сепелл Таня
191 Барник Катерина
194 Дякун Теофіль
204 Галуха Анна
214 Хранович Юрій
217 Гайден Марія
218 Бурий Стефан, Євгенія; Цибульський Михайло*
221 Шайда Елія
222 Гнилка Константин*
231 Пастушек Олександер*
233 Рудяк Якоб*
234 Винарчик Микола, Олександра; Головинський Марія, Борисько, Катерина, Василь
240 Голіян Мирослава
254 Мельник Гелена
257 Стойко Ярослава, Володимир
264 Гричишин Марія
277 Ганчук Текля
283 Вінсент Гелена
286 Мочун Петро
292 Ващук Аріядна
295 Когут Параска; Галамай Володимир
316 Герега Джеймс;* Мейрат Франк;* Батрак Іванна; Троїцька Анна
318 Фагрінжер Леон*
325 Кибало Джефрій*
336 Стахур Тарас*
342 Врублевська Анна
349 Тимко Кароліна
354 Вийтик Юлія
362 Краснокутський Марія
364 Крамарчук Петро; Ламір Марія
371 Герула Степан*
377 Голман Степан,* Томас;* Бавлі Катерина
379 Гера Анастасія; Мельник Михайло*
385 Кучварський Стефан; Іваськевич Богдан
397 Сурчко Ніна; Нич Ольга; Драб Роман;* Процайло Михайло*
406 Ташук Роман*
422 Волос Юрій*
432 Подгурський Йосип*
445 Зілінський Петрик;* Шкварчук Іван
452 Сцебело Марія; Васієвич Ольга
464 Кучма Іван*
481 Конецький Анна
490 Серкес Анастасія

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
434 Дідух Олег

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ).

Відд.:
112 Волянський Анна; Савчак Венді
147 Блазовський Марія
261 Морріс Дебора; Панічеллі Павля
292 Сойлі Джанетта, Роланд Дж.*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
1 Ванцьо Едвард*
7 Шипула Михайло*
17 Кузьмин Василь
20 Косович Борис*
22 Берковська Анна; Любас Михайло;* Мильник Григорій*
25 Стецюк Марія 3 (три) (Квітка)
35 Костечко Стефан*
39 Зельський Марія
49 Сукман д-р Степан 2*
53 Варонський Михайло*
59 Кириченко Микола 2*
63 Бобак Йосиф*
70 Ванков'ят Іван;* Кірчон Єва
79 Людкевич Євген
91 Дунак Роза
94 Скульський Марія
100 Яцлак Катерина
102 Білик Юрій*
107 Сенек Микола
108 Баб'як Анна
123 Пецiль Єва
127 Тучапський Тіллі; Парацій Гелярій
156 Мусіял Мирослав*
158 Ройовський Андрій
167 Джамес Катерина
171 Кінаш Антоніна
175 Кріль Йосиф 3 (три)*
179 Лоцоняк Нарій мол.*
183 Климко Микола*
206 Веремчук Єфим д-р; Гуловач Томас*
216 Разюмов Надія; Зуб Анна; Заяць Ігор*
217 Дмитрів Чарлс 3 (три)*
219 Цимбалюк Анна; Репета Василь
220 Кізяк Володимир
221 Хамів Святослав;* Прийма Володимир
238 Костецькі Йосиф
250 Мардаль Анна
251 Волянський Нестор*
257 Лучка Марія
260 Прокопчук Євгенія
288 Престош Чарлс*
291 Гловіч Микола*
292 Моштук Микола
295 Феделес отець Володимир*
296 Карсон Марта
304 Бодиш Степан;* Тереш Дмитро 2.*
306 Лукаш Іван П. мол.*
316 Біловус Володимир
320 Никула Теодор*
345 Сіємон Сам*
348 Морозко Анна
367 Павлюк Марія
368 Де Василь Арлодна
369 Бережак Стефан*
372 Фацьо Юрій*
373 Добромильська Юстина
379 Бобик Анна
407 Росоха д-р Стефан* 2.
420 Обах Елисавета
422 Заяць Ігор 2.*
423 Калиниченко Варвара
432 Детрух Марія
474 Медвідь Володимир

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ

Відд.:
19 Буш Катерина
42 Бівейн Ірина, Зані; Котляр Андрій, Антоніна
59 Глоріосо Вінсент
114 Троян Богдан
133 Пайк Христина
161 Гладьо Павло; Скот Андрея; Брутовт Едвард; Дяківський Анна; Паляні Джеймс
163 Манко Марко 3.
169 Брей Анна
183 Рілий Патриція
216 Ясінський Лонгин
231 Пастушик Джой, Іванна; Волфі Фей, Роберт; Волшкі Лавра; Шев Геофрій
237 Крамер Данило, Йосип
242 Саламак Теодор
261 Купчин Андрій; Морріс Дебора
266 Сомко Василь; Варшона Лінда
288 Мучастий Дмитро; Райтер Денис
292 Койлі Джанетта, Роланд
293 Хома Петро
338 Крицький Арн, Сайгні, Теодор
340 Яручик Давид, Катя, Реїса
375 Харечко Петро
385 Чихрей Іван
407 Пахолок Анна; Стецюра Ігор
414 Брезіцький Збігнів
416 Вітів Степан
418 Шифф Люба
422 Євтушенко Анатолій, Людмила
452 Такач Йосиф
473 Кіт Богдан

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
293 Душник Аманда, Роберт*

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
214 Небелюк Ярослав*
301 Циганюк Павло*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
17 Магалас Рой,* Микола
19 Лютак Ярослава; Юркевич Володимир
27 Ольшанівський Ігор, Мирон
79 Вржеснівський Б. Олексій, Зеновія
93 Буланжер Джо-Анн
144 Далій Данило*
161 Цибак Аллан; Глуцький Микола
231 Дисp Тереза; Вицяк Едвард;* Микола мол.*
240 Павличка Билл*
261 Джак Дугляс*
269 Фуга Мариллін; Іванців Романна, Зірка
375 Ігнатюк Раймонд*
414 Селмквіст Аллен Е.;* Дзюба Роман*
418 Шимонович Казимір*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
114 Циганюк Павло*
371 Небелюк Ярослав*

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
14 Красвський Нестор
32 Ясінський Джеймс*
42 Мартин Теодор; Поснавський Володимир*
209 Рачинський Іван
266 Пащак Осип*
271 Варгасон Андій*
424 Борисенко отець Михайло*
430 Кушнір Микола*
445 Панків Любов М.
456 Петрус Іван*
458 Мицьо Іван*

ЗАВВАГА: Зіркою(*) є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 31 травня 1986)

Кляса	
Кляса 1-га	210
Кляса 2-га	148

НОВІ КЛЯСИ

Кляса	
Кляса E18	2,670
Кляса E20	2,930
Кляса E65	309
Кляса P20	4,438
Кляса P65	113
Кляса TP65	1,217
Кляса SP-48	26
Кляса SP-49	62
Разом	12,123

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

Кляса	
Старий рід забезп.	14
Кляса О	72
Кляса T	783
Кляса W	9,917
Кляса P20	8,848
Кляса E20	7,629
Кляса E65	2,290
Кляса P65	1,223
Кляса DP60	140
Кляса DP65	771
Кляса SP-W	47
Кляса SP-E65	37
Кляса ADD	6,949
Кляса T10	382
Кляса T5	138

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса	
Кляса P20	660
Кляса E20	408
Кляса P65	31
Кляса E65	66
Кляса E18	22
Разом 31 травня	40,427

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з квітня 1986)	18,982	51,365	6,932	77,279
Активні члени (Приріст у травні)				
Нові члени	104	154	52	310
Прийняті нанове	22	81	2	105
Прийняті з перехідними листами	—	3	2	5
Зміни кляс забезпечення	1	2	—	3
Прийняті з Деп. Молоді	—	7	—	7
Разом	**127**	**247**	**56**	**430**
(Убуток у травні)				
Сучпендовані	7	47	25	79
Відійшли з перех. листами	—	4	2	6
Зміни кляс забезпечення	1	2	—	3
Відійшли до дорослих	7	—	—	7
Померли	4	84	—	88
Вибрали гроші	21	52	—	73
Відійшли з вип. п. сум забез	49	65	—	114
Виплатили вповні вкладки забез	43	129	—	172
Відійшли на част. випл. забезп	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. забезп	—	—	—	—
Вигасла важність забезпечення	—	1	12	13
Разом	**132**	**384**	**39**	**555**
Члени, які виплатили вкладки: (Приріст у травні 1986)				
Виплачене забезпечення	43	127	—	170
На безпл. продовж. забезп	3	20	—	23
Разом	**46**	**147**	—	**193**
(Убуток у травні 1986)				
Померли	2	40	—	42
Вибрали готівку	11	23	—	34
Повернені в активні	4	3	—	7
Вигасло продовж. забезп	5	5	—	10
Разом	**22**	**71**	—	**93**
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем місяця травня р. 1986	**19,001**	**51,304**	**6,949**	**77,254**

ВОЛОДИМИР СОХАН
головний секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1986 Р.

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	167.49	158*	1,448.13	330	365.77
2	135.44	161*	1,527.35	332	146.32
5	1,107.26	162	499.79	333	105.79
6	319.23	163	1,078.21	334	749.36
7*	730.36	164	1,183.65	336	708.73
8	1,149.58	165	250.13	337	262.87
9	134.54	167	172.79	338	66.40
10	284.49	168	579.31	339*	707.48
11	90.07	169	350.71	341	604.41
12	40.75	170	2,095.29	342*	145.17
13	2,161.55	171*	2,639.77	343*	186.99
14	1,220.32	172*	950.01	345	534.79
16	364.53	174	214.457	346	457.01
17	142.07	175	797.81	347*	662.79
19	278.94	177	231.14	348	673.42
21	51.57	178	37.85	349	1,850.55
22	888.66	179	259.60	350	636.40
23	191.24	180	475.16	352	419.83
24*	3.30	181	501.56	353	1,584.79
25*	2,198.52	182	729.11	354	490.33
26	122.25	183	1,457.96	355	139.95
27	2,460.08	190	25.32	356	484.49
28	107.36	191*	510.70	360*	869.40
29	219.62	192*	523.27	362*	636.75
30	45.55	193*	29.45	364*	371.31
31	112.97	194	1,328.36	367	737.14
33	581.36	200	1,490.18	368*	2,566.23
34	303.55	202	4.21	369*	270.80
35	192.37	204	1338.07	370	120.31
36	129.72	205*	156.63	371	1,859.89
37	753.37	206	1,096.54	372	1,575.41
38	246.92	209	236.01	373	222.90
39	1,199.66	211	57.93	374	518.40
41	29.71	212*	58.45	375	1,946.61
42	1,604.00	213*	246.38	376	17.36
44*	316.40	214	1,093.76	377*	404.34
46*	270.37	215	4.81	378*	173.35
47	753.97	216*	1,466.08	379	2,002.21
48	442.06	217*	2,302.29	380	221.02
49	417.36	218*	104.92	382	147.97
50*	732.15	220	940.32	383	741.60
51	577.17	221	1,766.44	385*	2,692.99
52	205.38	222*	313.17	387*	1,071.34
53	642.58	223	142.68	389*	234.60
55	1,049.19	224	164.37	390*	80.48
56	471.49	225	1.56	394*	162.41
57	832.42	226*	477.86	397*	1,223.10
58	325.63	228*	57.83	402	564.73
59	2,850.60	230	1,313.04	403	461.96
62	195.32	231*	1,266.04	406	239.44
63	1,167.29	233*	1,384.15	407*	1,819.90
65	474.69	234*	483.80	409*	492.17
66	349.29	235*	196.13	412	298.79
67*	254.79	236	296.06	413	8.47
70*	995.15	237	176.85	414	926.99
73	14.26	238	489.20	416	1,990.33
75	304.40	239	873.45	417*	207.03
76	955.40	240	3,066.07	418	138.41
78	733.67	241	112.35	419	59.29
79*	1,575.38	242	1,923.22	421	1,034.47
81	311.23	245	1,099.35	422*	2,288.01
82	486.63	247	141.46	423*	1,098.75
86	730..79	248	150.06	424	436.46
87*	39.02	253	276.53	426	50.44
88	976.79	254	352.00	427*	2,043.36
89	223.05	256	135.99	429*	9.32
91*	101.12	257*	655.72	430	814.22
92*	9.25	258	7.14	432	2,181.88
93	720.00	259	377.37	433	43.09
94	3,199.87	261	306.05	434*	2,531.16
95*	30.08	263	108.27	437	755.05
98	108.63	264*	318.98	438	106.91
99	71.19	265	56.80	439	1,148.97
100	59.33	266	1,886.56	440*	1,188.85
101	76.72	267*	1,146.39	441	513.15
102	96.13	268	218.25	442	500.87
103*	219.12	269	187.82	443	3.55
104	271.99	270	428.85	444	1,142.34
105	157.14	271	757.40	445*	461.18
106*	1,512.22	274	174.22	448	239.93
107	168.25	275	26.73	450	611.94
108	44.29	276	548.93	451	452.16
109	69.75	277	1,184.73	452	759.84
110	109.72	280	20.63	454	292.38
112	252.41	281	380.94	455	225.81
113	414.63	282	182.90	456	244.84
114	2.140.70	283	896.65	457	154.39
115*	679.44	285	858.68	458	5,115.52
116	462.17	286	79.68	459*	104.66
119	59.47	287*	795.24	460*	975.41
120	621.40	288*	48.02	461	154.26
121	390.05	289*	25.20	462	310.25
122	63.32	290	281.75	463	49.30
123	1,760.89	291	413.72	464	180.22
124	74.72	292	2,949.77	465	1,344.30
126	26.95	293	821.59	466	400.43
127	1,274.19	294	16.34	467	134.15
128	429.46	295	821.21	468	225.48
129*	87.21	296	84.74	469	248.53
132*	66.43	297*	76.47	470*	130.41
133	836.87	299*	73.96	471*	537.45
134	62.70	301	731.77	472	854.97
135*	17.30	303	250.10	473	1,099.72
136*	365.26	304	398.91	476	67.79
137	1,373.98	305*	1,121.10	477	60.97
139	83.19	306	135.55	480	24.11
140	7.67	307	736.65	481	350.19
141*	25.05	309	39.87	484	700.47
142	200.50	312	36.10	485	12.58
143	213.80	313	32.50	486*	135.22
144	48.46	316	2,644.74	487*	180.24
145	25.03	317	340.81	488*	1,031.59
146*	1,689.25	318	86.96	489*	1,017.62
147	1,352.53	320	838.32	490	588.35
149	29.83	321	686.45	492*	657.57
150*	82.96				
151	95.89	322	45.15	496	124.64
153*	4,816.15	323	463.89	497*	203.73
154	73.72	324	377.99	500	65.92
155*	1,685.83	325	225.28	502*	1,077.27
156	1,653.91	327	1,114.92	503	233.43
157*	316.42	328	356.39	506*	247.63

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення 227,999.02

Вступайте в члени УНС

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	6.20	170	76.35	350	4.80
5	13.00	171*	61.20	352	30.10
6	11.75	172	44.85	353	36.40
8	18.70	174	141.15	360	59.35
10	42.40	175	29.40	364	25.20
13	18.70	177	14.00	367	4.80
14	47.45	180	31.20	368	9.15
16	35.90	182	32.20	369	3.95
17	23.25	183	20.50	371	12.75
21	26.00	191	6.50	372	32.50
22	104.70	194	5.10	374	29.80
25	22.00	200	41.50	375	66.45
27	22.00	204	32.40	377	37.00
34	18.40	206	39.85	378	11.00
35	22.20	214	13.55	380	61.00
37	12.50	217	37.10	383	6.50
38	4.80	220	.75	385*	82.20
42	57.10	221	127.05	387*	96.90
44*	1.70	222	8.35	402	13.80
47	130.55	226*	64.60	406	42.20
48	6.30	230	.85	407	35.35
50	20.20	231	71.45	409*	29.60
51	6.85	233	139.20	412	21.40
55	7.80	234	39.80	414	99.20
57	9.80	235	24.90	418	2.90
59	93.20	237	6.50	419	12.50
62	11.00	238	7.25	421	22.00
66	6.50	239	1.75	422*	22.60
67	12.20	240	140.95	423	32.00
70	12.20	242	69.85	424	26.90
75	11.65	245	4.25	427*	20.70
76	67.10	247	13.75	430	60.60
78	39.10	248	2.55	432	33.60
79	116.00	253	2.95	434*	158.45
81	2.25	257	7.90	437	33.05
82	6.50	259	35.30	439	68.60
88	25.75	261	4.30	440*	109.85
89	9.20	266	47.45	441	51.20
93	.85	267	52.80	442	73.20
94	102.30	269	14.80	444	76.90
95	5.00	270	10.35	445	117.50
102	2.10	271	13.55	448	46.00
104	54.70	277	33.90	450	34.20
105	32.00	281	26.00	452	6.50
106	29.50	282	.85	454	31.50
107	8.30	283	28.50	455	32.00
108	.85	286	13.00	456	22.65
110	96.00	287	12.30	457	6.50
115	59.80	291	46.00	458	46.20
116	41.60	292	31.00	459*	15.70
120	23.60	293	28.80	460	22.00
124	1.70	295	4.80	461	11.00
127	69.80	301	12.20	462	50.80
129	2.45	304	45.45	464	21.20
133	12.65	307	15.70	465	141.15
136	29.00	316	25.00	466	28.50
142	2.25	317	14.70	468	12.60
143	1.75	320	29.10	469	11.00
146	47.65	327	35.20	472	52.40
147	26.20	328	5.40	473	24.00
151	6.50	332	2.20	484	1.10
153*	29.25	336	54.30	487	26.00
155	39.40	337	5.70	488	13.20
		338	13.00		
156	19.50	339	4.80	489	3.20
157	2.50	341	15.90	490	9.20
158*	91.60	342	13.00	492	32.30
163	9.20	345	17.30	496	9.60
164	18.80	346	31.50	497	2.90
167	9.20	347	42.10	500	1.10
168	27.15	348	11.35	502*	28.10
169	26.00	349	69.00	506	9.20

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення 6,785.90

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ В МІСЯЦІ ТРАВНІ 1986 РОКУ

6 Гарасимів Пилип 500.00
6 Гарасимів Пилип 500.00
8 Зятик Михайло .. 750.00
15 Масвський Володимир Я. 250.00
20 Косович Борис ... 631.00
32 Дмитрус Осипа . 1,000.00
39 Городецький Ілля 1,000.00
53 Варонський Михайло 1,000.00
59 Кириченко Микола 1,000.00
59 Кириченко Микола 500.00
63 Бобак Осип 1,000.00
70 Кірчов Ева 1,000.00
75 Дасько Тессі 500.00
79 Людкевич Евген 1,000.00
83 Сімкус Франко .. 1,000.00
88 Хлистак Іван 500.00
104 Котляк Петро ... 1,000.00
105 Феснак Павло 1,000,00
107 Сенек Микола ... 1,000.00
108 Бабяк Анна ... 1,000.00
114 Понор Василь ... 2,000.00
114 Понор Василь ... 3,000.00
114 Вдовиченко Олександер 5,000.00
127 Хомин Стефан .. 1,000.00
127 Паращій Гилярій 1,000.00
127 Тучапський Тіллі 500.00
146 Лисий Вікторія ... 500.00
155 Папаца Василь .. 1,000.00
155 Савка Домінка ... 500.00
156 Мусяль Мирослав 379.00
156 Мусяль Мирослав 525.00
164 Ґелеті Катерина 1,000.00
200 Зятковський Михайло Б. 1,000.00
200 Пільчак Осип 500.00
216 Разумов Надія .. 1,000.00
217 Дмитрів Василь 1,000.00
217 Дмитрів Василь 1,000.00
217 Дмитрів Василь 2,000.00
219 Рутка Василь 500.00
219 Труш Петро 1,000.00
219 Зимбалюк Анна . 500.00
221 Галан Іван 500.00
221 Галан Іван 500.00
221 Прийма Володимир 500.00
221 Хамів Святослав 500.00
224 Хижий Микола . 2,000.00
238 Костецький Осип 1,500.00
243 Баренго Галина К. 1,000.00
253 Хомин Стефан Осип 1,000.00
254 Катлер Антонета 1,000.00
260 Прокопчук Евгенія 1,000.00
274 Весоловський Петро 500.00
277 Дерлиця Василь . 500.00
282 Крупа Анна Тереса 500.00
286 Заканич Петро ... 1,000.00
288 Перок Варвара .. 1,000.00
288 Престаш Василь 1,000.00
289 Стінер Кеннет ... 1,000.00
295 о.Феделес Володимир 500.00
296 Карсон Марта 500.00
306 Лукас Іван Петро мол. 1,000.00
341 Чухновський Леокадія 1,000.00
345 Янковська Тетяна 500.00
346 Йосифів Петро .. 5,000.00
348 Морозко Анна ... 500.00
361 Бартків Розалія .. 500.00
364 Бусько Софія 1,000.00
369 Деркач Анна 500.00
369 Березяк Стефан . 1,000.00
376 Кудінґо Осип 1,000.00
379 Когут Микола 500.00
379 Когут Микола 500.00
379 Бобик Анна 500.00
390 Маніля Франко . 1,500.00
395 д-р Рудавський Іван 500.00
407 д-р Росоха Стефан 500.00
407 д-р Росоха Стефан 500.00
430 Княжинська Михайлина 500.00
432 Бачинська Анна . 500.00
437 Бах Стефанія 1,000.00
440 Блажків Стефан 5,000.00
445 Кушнір Михайло 1,000.00
448 Овчар Мафтій 300.00
458 Шпуляр Іван 1,000.00
469 Базик Маланка ... 500.00
484 Лобащук Борис . 1,000.00

Разом 84,335.00

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1986

9 Галліс Анна 50.00
20 Нагірняк Катерина 50.00
29 Греченко Елізабета 50.00
55 Рибак Марія 50.00
55 Ґавріленковський Іван 50.00
55 Ґавріленковський Марія 50.00
76 Войтковський Катерина 50.00
81 Войткович Михайло 50.00
94 Фурла Филимон ... 50.00
99 Ілько Михайло 50.00
104 Матковський Василь 50.00
114 Костинюк Дмитро 50.00
123 Ласакок Єва 50.00
123 Пециль Єва 50.00
123 Мрикало Катя 50.00
127 Крушельницький Володимир 50.00
127 Дроздовський Іван 50.00
147 Шанкій Ґладис 50.00
147 Чорній Анна 50.00
147 Процак Іван 50.00
147 Ральо Катерина ... 50.00
147 Ральо Михайло 50.00
147 Цеган Іван 50.00
178 Голт Анна 50.00
194 Щур Параскевія ... 50.00
194 Чорнолольський Клавдія 50.00
223 Віщак Марія 50.00
240 Сохоцький Ярослав 50.00
286 Шмайлай Юстина 50.00
287 Ловрій Катерина .. 50.00
287 Леслі Марія 50.00
288 Загвоський Володимир 50.00
362 Галайліла Марія .. 50.00
375 Радзібаба Анастасія 50.00
430 Сольський Станіслав 50.00
432 Довгаль Галина ... 50.00
432 Остапчук Віра 50.00
432 Пісак Петро 50.00
432 Полілчук Михайло 50.00
457 Гаврилюк Павло .. 50.00
484 Драгош Михайло 50.00

Разом 2.050.00

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ
ПРИБУТКИ ЗА ТРАВЕНЬ, 1986

Членські вкладки	$234,784.92
Прибутки книгарні і друкарні	$112,765.92
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$357,573.48
Реальності в Кергонксоні, Н.Й.	52,488.38
Гіпотечних позичок	39,023.70
Членських позичок	2,468.10
Чділів	4,313.55
Банків	6,275.33
Разом	**$462,142.54**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$17,742.62
Канадських податків і пенсійних оплат працівників	615.87
Податків від заморгеджованих реальностей.	1,215.00
Премії шпитального забезпечення працівників	1,465.99
Кошти публікації „Свободи"	33,891.40
Бапкових оплат	10.00
Премії за групове забезпечення працівників.	280.00
Разом	**$55,220.88**
Різні прибутки:	
Перенос до сирітського фонду	$250.00
Зиск при продажі бондів	4,967.13
Пожертви до фонду укр. спадщини	3,596.72
Разом	**$8,813,85**
Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$736,149.07
Сплачено гіпотечних позичок	215,762.49
Чплачено членських позичок	4,264.67
Разом	**$956,176.23**
Разом загальний прибуток на травень 1986	**$1,829,904.34**

ВИДАТКИ ЗА ТРАВЕНЬ 1986

Виплати членам:	
Грошові звороти	$26,654.82
За дозрілі вивінувальні грамоти	85,358.00
Посмертні допомоги	84,335.00
Відсотки від посмертних допомог	107.24
Премії за реасикурацію	2,076.44
Виплати з Сирітського фонду	2,050.00
Стипендії	500.00
Разом	**$201,081.50**
ВИДАТКИ:	
Союзівки	$131,146.29
Книгарні і друкарні	104,558.71
„СВОБОДА" за орган	$60,000.00
Організаційні видатки:	
Оголошення	$11,053.77
Лікарські бадання нових членів	316.45
Винагорода обласних організаторів	3,846.25
Винагорода Відділових секретарів	18.75
Винагорода Відділових організаторів	600.00
Кошти подорожей обласних організаторів	416.70
Кошти обласних засідань	1,364.85
Разом	**$17,616.77**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$13,321.67
Платня працівників	42,951.27
Премії за шпитальне забезпечення працівників	17,470.73
Асекурація	1,708.00
Премії за забезпечення працівників від випадку	9,212.00
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	18,253.37
Канадські податки і пенсійні оплати працівників	1,333.72
Разом	**$104,250.76**
Загальні адміністративні видатки:	
Кошти актюарія і статистики	$3,250.00
Вкладки до братських конґресів	170.00
Загальні канцелярійні видатки	340.68
Оплати до асекураційних урядів	1,223.50
Кошти правні	2,008.65
Коити канадської канцелярії	157.09
Поштові оплати	942.94
Кошти друків і приборів	766.27
Обслуга машин	885.66
Кошти телефону	843.55
Загальні кошти подорожей	353.40
Разом	**$10,941.74**
Різні видатки:	
Кошти Конвенції	$175,768.09
Страта при продажі бондів	1,630.10
Спортова акція	300.00
Коити компютеризації	2,850.00
Відсотки від закуплених бондів	850.57
Разом	**$181,398.76**
Інвестиції:	
Закуплено бонди	$809,515.50
Уділено гіпотечні позички	122,000.00
Закуплено уділи	2,793.55
Уділено позички на підклад грамот	3,988.10
Капітальний ремонт на Союзівці	54,121.44
Разом	**$992,418.59**
Видатки за травень 1986	**$1,803,413.12**

БАЛЯНС

Стан Чинний		Стан Довжний	
		Фонди	
Готівка	$1,489,073.27	Забезпеченевий	$53,940,862.69
Вонди	39,185,253.90	Акцидентовий	1,460,837.14
УДіли	630,397.14	Братський	(15,913.32)
Гіпотечні Позички	4,186,053.34	Сирітський	342,579.30
Позички на грамоти	772,225.72	Захисту	(103,357.53)
Реальності	1,030,850.51	Наглої Потреби	90,821.91
Друкарські і Електронічні Машини	320,589.71		
Позичка Для Корпорації Дому УНС	8,000,000.00		
Позичка Для УНС Корп. Ім Д. Галичина	101,386.60		
Разом	**$55,715,830.19**	**Разом**	**$55,715,830.19**

УЛЯНА ДЯЧУК
головний касир

НОВІ МЕЖІ ВІКУ ТА СУМ ПРИ ЗАБЕЗПЕЧУВАННІ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН
Важні від 1-го січня 1983 р.

З 1-им січня 1983 р. ввійшли в силу нові межі віку та максимальні суми забезпечення, на які можна вносити аплікації без лікарських оглядин. Із цією зміною, апробованою рішенням Головного Екзекутивного Комітету, особи в доброму стані здоров'я можуть вносити аплікації на забезпечення без лікарських оглядин в ось таких межах сум забезпечення та віку:

$50,000 до віку 40 років
25,000 до віку 45 років
10,000 до віку 50 років
5,000 до віку 55 років
3,000 до віку 60 років
1,000 до віку 65 років

Сума забезпечення з лікарськими оглядинами не має обмежень, за виїмком законних у деяких стейтах.

LIMITATIONS OF AGES AND AMOUNTS FOR NON-MEDICAL INSURANCE
Effective January 1, 1983

New limitations will be in effect from January 1, 1983, for maximum amounts of non-medical insurance at various ages. With these changes, approved by the Supreme Executive Committee, persons in good health may submit non-medical applications for the following maximum amounts of insurance:

$50,000 to age 40
25,000 to age 45
10,000 to age 50
5,000 to age 55
3,000 to age 60
1,000 to age 65

There is no limit to the amount of insurance with a medical examination except where limited by some state laws.

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1986 Р.

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ТРАВНІ 1986 Р.

Ч.В.	Організатор	Придбав в травні	Сума забезпечення				Разом у 1986 р.
	Округа АЛЕНТАВН						
46	Евгенія Цап	1	$ 1,000		1 ТР		1
137	М. Колодруб	1	1,000				3
288	Д. Мушастий	4	14,000	2 АДД		2 сп	4
	Разом	**6**	**$16,000**	**2АДД**	**1 ТР**	**2 сп**	
	Округа БАЛТИМОР						
55	А. Ціздин	1	$ 5,000				1
	Округа БОСТОН						
178	Анн Соусі	1	$ 1,000		1 ТР		7
	Округа БОФФАЛО						
127	Марія Гаравус	2	$ 7,000			1 сп	5
360	Б. Пашковський	3	21,000				5
	Разом	**5**	**$28,000**			**1 сп**	
	Округа ЧІКАҐО						
17	Я. Билень	1	$ 2,000				1
103	А. Дорошенко	4	8,000		1 ТР		4
114	Ольга Бережан	3	8,000	1 АДД		1 сп	
	І. Сірик	3	7,000				7
220	Дженевів Блідий	1	1,000		1 ТР		5
259	Юлія Ґуглик	1	1,000				3
379	В. Семків	4	2,500				10
423	О. Городиський	2	2,000				9
452	Марія Сцібайло	5	12,000	1 АДД		2 сп	7
	Разом	**24**	**$43,500**	**2 АДД**	**2 ТР**	**3 сп**	
	Округа КЛІВЛЕНД						
112	Марія Капраль	2	$ 3,000		1 ТР		2
222	Я. Кришталович	4	4,000				10
	Разом	**6**	**$ 7,000**		**1 ТР**		
	Округа ДІТРОЙТ						
94	Р. Татарський	1	$ 1,000				10
183	П. Залуга	1	5,000	1 АДД			15
292	Стела Федик	3	11,000	2 АДД			6
	Разом	**5**	**$17,000**	**3 АДД**			
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ						
25	Н. Олесницький	1	$50,000				4
70	М. Шеремета	1	5,000				5
270	С. Островський	1	1,500				1
	Разом	**3**	**$56,500**				
	Округа МІННЕАПОЛІС						
345	М. Каркоць	1	$ 5,000				1
385	М. Крамарчук	2	6,000	1 АДД			5
	Разом	**3**	**$11,000**	**1 АДД**			
	Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)						
434	А. Дольницька	1	$ 1,000		1 ТР		
	М. Дідух	1	5,000				11
448	М. Перейма	1	2,000			1 сп	3
465	І. Ґеба	3	3,000		2 ТР		13
473	Віра Баніт	2	15,000	1 АДД			8
492	Віра Боцюрків	1	5,000				1
	Разом	**9**	**$31,000**	**1 АДД**	**3 ТР**	**1 сп**	
	Округа НЮАРК						
27	Н. Олесницький	5	$250,000				
	Р. Лапичак	1	50,000				10
37	Ольга Осередчук	1	5,000				1
76	Юлія Демчук	1	2,000			1 сп	3
133	Я. Леськів	5	14,000	1 АДД			7
340	Е. Макар	5	55,000	3 АДД			10
371	В. Сенежак	1	5,000				1
	Разом	**19**	**$381,000**	**4 АДД**		**1 сп**	
	Округа НЮ ГЕЙВЕН						
59	Т. Сливінський	5	$15,000	1 АДД			7
350	Т. Фінів	1	1,000				2
370	Г. Ґіна	2	2,000				
	В. Ґіна	1	1,000		1 ТР		3
414	І. Телюк	2	15,000	1 АДД			3
	Разом	**11**	**$34,000**	**2 АДД**	**1 ТР**		
	Округа НЮ ЙОРК						
5	М. Хоманчук	1	$ 1,000				11
16	І. Дорнобід	1	1,000				3
19	Р. Голіят	3	31,000	1 АДД			3
86	І. Сєрант	2	2,000				7
194	М. Юзенів	1	2,000				8
293	І. Хома	1	5,000	1 АДД			9
325	Лідія Яцинич	4	6,000		1 ТР		4
327	В. Шпачинський	1	1,000				10
450	Евстахія Мілянич	1	2,000			1 сп	5
457	Галя Кіляр	1	1,000				2
489	М. Шпитко	1	5,000				2
	Разом	**17**	**$57,000**	**2 АДД**	**1 ТР**	**1 сп**	
	Округа НІЯҐАРА (Канада)						
416	В. Дідюк	5	$15,000	1 АДД			7
458	Д. Пищ	2	4,000			2 сп	3
461	М. Ґрох	3	3,000				3
	Разом	**10**	**$22,000**	**1 АДД**		**2 сп**	
	Округа ПАССЕЙК						
42	І. Хомко	9	$32,000	4 АДД	1 ТР		
	І. Блиха	3	15,000			3 сп	18
	Разом	**12**	**$47,000**	**4 АДД**	**1 ТР**	**3 сп**	
	Округа ПЕРТ АМБОЙ						
349	М. Захарко	2	$11,000			1 сп	5
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ						
10	К. Хільченковський	1	$ 1,000				5
163	Т. Дуда	4	11,000	1 АДД		3 сп	8
173	П. Щерба	3	45,000				3
216	Б. Одежинський	4	12,000	1 АДД		3 сп	8
231	В. Пастушок	24	84,000	6 АДД	9 ТР		38
237	М. Крика	6	20,000	2 АДД		4 сп	9
239	В. Винницький	3	20,000			3 сп	4
261	П. Аркотин	3	15,000	2 АДД			5
269	Христина Фуга-Ґербери	1	4,000			1 сп	2
347	Доця Найда	1	2,000			1 сп	1
362	Ф. Петрик	4	5,000			1 сп	4
375	П. Тарнавський	6	20,000	1 АДД		2 сп	22
397	М. Нич	2	4,000				2
424	В. Трипупенко	1	3,000				3
422	В. Євтушенко	3	12,000	2 АДД			5
479	М. Мізак	2	26,000				6
	Разом	**68**	**$284,000**	**15АДД**	**9 ТР**	**18 сп**	
	Округа ПІТТСБУРҐ						
53	Д. Головатий	1	$ 2,000			1 сп	2
56	П. Когут	5	5,000				6
63	М. Турко	1	3,000				3
161	А. Джула	10	31,000	5 АДД			13
338	Ольга Пішко	4	17,000	3 АДД		1 сп	4
	Разом	**21**	**$58,000**	**8 АДД**		**2 сп**	
	Округа РОЧЕСТЕР						
217	Ірена Руснак	2	$ 7,000			1 сп	
	Д. Пристай	2	3,000		1 ТР		
	С. Приймак	1	1,000				31
285	А. Скібіцький	3	6,000			1 сп	3
367	М. Лилак	1	1,000				2
437	М. Малинівський	1	10,000			1 сп	1
	Разом	**10**	**$28,000**		**1 ТР**	**3 сп**	
	Округа ШАМОКІН						
1	В. Чернего	2	$ 4,000			2 сп	3
7	Гелен Словік	4	4,000				5
242	Й. Чабан	3	9,000	1 АДД			7
	Разом	**9**	**$17,000**	**1 АДД**		**2 сп**	
	Округа СИРАКЮЗИ-ЮТИКА						
21	Ю. Пригода	1	$ 2,000			1 сп	2
39	І. Пиндус	1	1,000				6
317	М. Велич	2	2,000				2
484	В. Кроп	1	3,000				1
	Разом	**5**	**$ 8,000**			**1 сп**	
	Округа ТОРОНТО (Канада)						
49	С. Вовк	1	$ 2,000				1
402	Анна Бурій	3	3,000				5
407	Г. Миськів	7	17,000	1 АДД		6 сп	
	В. Шаран	6	71,000	1 АДД	1 ТР		16
418	В. Дідюк	4	12,000	1 АДД			5
432	Ярослава Зорич	1	1,000				1
460	О. Ковальчук	4	4,000				4
	Разом	**26**	**$110,000**	**3 АДД**	**1 ТР**	**6 сп**	
	Округа ТРОЙ						
13	Діяна Шевчук	1	$ 1,000				5
88	В. Квас	2	2,000		1 ТР		
	Стефанія Гаврилюк	1	1,000				
	Д. Слободян	1	2,000				
	О. Волянський	1	2,000				20
266	В. Варшона	6	17,000	2 АДД			13
	Разом	**12**	**$25,000**	**2 АДД**	**1 ТР**		
	Округа ВІЛКС БЕРИ						
169	В. Стефурин	2	$ 7,000	1 АДД		1 сп	3
	Округа ВУНСАКЕТ						
206	Л. Гардінк	2	$160,000				5
	Округа ЯНҐСТАВН						
230	Аннабеля Боровицька	1	$10,000			1 сп	2
274	Гелен Сенедяк	5	7,000			1 сп	5
	Разом	**6**	**$17,000**			**2 сп**	
	Округа ЦЕНТРАЛЬНА						
323	І. Бриски	4	$ 4,000				4
356	О. Продивус	1	1,000				1
	Разом	**5**	**$ 5,000**				
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ						
368	А. Маринюк	3	$20,000				5
377	Осипа Михайленко	6	15,000			4 сп	6
486	В. Оренчук	1	1,000				1
	Разом	**10**	**$36,000**			**4 сп**	

ЗДОВУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ТРАВНІ 1986 Р.

П.ч.	Округа (осідок)	Число Відд.	Квота членів	Придбано чл. у травні	Разом у 1986 р. членів	на суму	АДД
	Округи Пенсильвенії						
1.	Філядельфія	40	350	68	157	$552,500	26
2.	Піттсбурґ	18	120	21	40	128,000	11
3.	Шамокин	18	100	9	30	74,000	4
4.	Алентавн	14	70	6	16	31,000	3
5.	Скрентон	6	20	—	2	2,000	—
6.	Вілкс Бери	8	20	2	5	14,000	2
	Разом	**104**	**680**	**106**	**250**	**$801,500**	**46**
	Округа Мериленду						
	Балтімор	8	50	1	10	$37,000	—
	Округи Ню Йорку						
1.	Ню Йорк	32	280	17	83	$203,500	7
2.	Сиракюзи-Ютика	14	10	5	31	65,000	1
3.	Рочестер	10	90	10	45	162,000	7
4.	Трой	8	90	12	43	114,000	9
5.	Боффало	8	60	5	10	40,000	1
	Разом	**72**	**620**	**49**	**212**	**$584,500**	**25**
	Округи Ню Джерзі						
1.	Нюарк	19	150	19	42	$566,500	10
2.	Джерзі Сити	10	115	3	21	118,000	2
3.	Перт Амбой	12	100	2	11	36,000	1
4.	Пассейк	5	40	12	22	107,000	6
	Разом	**46**	**405**	**36**	**96**	**$827,500**	**19**
	Округи Іллиной, Мишиґен і Огайо						
1.	Чікаго, Ілл.	32	310	24	57	$143,500	3
2.	Детройт, Миш.	20	170	5	49	194,000	11
3.	Клівленд, Огайо	21	180	6	27	40,000	1
4.	Янгставн, Огайо	9	40	6	8	21,000	—
	Разом	**82**	**700**	**41**	**141**	**$398,500**	**15**
	Округи Нової Англії						
1.	Ню Гейвен, Конн.	16	100	11	17	$51,000	3
2.	Бостон, Масс.	6	35	1	12	25,000	1
3.	Вунсакет, Р. Ай.	6	25	2	9	189,000	—
	Разом	**28**	**160**	**14**	**38**	**$265,000**	**4**
	Округи Західних Стейтів Америки						
1.	Центральна	6	30	5	8	$10,000	—
2.	Міннеаполіс, Мінн.	6	50	3	7	18,000	1
3.	Ст. Луіз, Мо.	4	20	—	1	1,000	—
	Разом	**16**	**100**	**8**	**16**	**$29,000**	**1**
	Необ'єднані Відділи в Америці	21	80	10	23	$101,000	—
	Округи Канади						
1.	Торонто, Онт.	22	200	26	44	$183,000	8
2.	Монтреаль, Квеб.	7	60	9	36	105,000	9
3.	Кіягара, Онт.	10	70	10	19	54,000	3
4.	Захід Канади	14	70	—	15	63,000	6
	Разом	**53**	**400**	**45**	**114**	**$405,000**	**26**
	ЗАГАЛЬНА СУМА	**430**	**3,195**	**310**	**900**	**$3,449,000**	**136**

Степан Гавриш
головний організатор

КОМІСІЯ КОНҐРЕСУ приступила до вироблення компромісового законопроєкту про податки, який задовільнив би як Сенат, так і Палату Репрезентантів. Кожна палата Конґресу розробила свій законопроєкт і тепер комісія в складі 22 сенаторів і конгресменів приступила до вироблення компромісового тексту. Голова комісії в справах законопроєктів Палати Репрезентантів Дан Ростенковскі і голова сенатської фінансової комісії Боб Пеквуд сказали репортерам, що дві версії законопроєкту значно відрізняються одна від одної і члени комісії повинні добре потрудитись, щоб зґладити протиріччя. „Наша версія не має ніяких шансів бути затвердженою в Сенаті. Але і версія Сенату не дістане одобрення більшости Палати Репрезентантів. Однак нас не повинні лякати розходження. Ми повинні виробити важливе для всіх громадян країни компромісове рішення", — сказав Д. Ростенковскі, додавши, що праця комісії являє собою „історичну економічну зустріч на вершинах".

Б. Аміл...

(Закінчення зі стор. 1)

повідав про Авшвіц, не згадуючи концентраційних таборів, які там були.

Тому канадська журналістка уважає, що час прийшов, щоб телевізійна станція, яка передає репортажі П. Устінова показала більше зацікавлення тими злочинцями, які живуть на терені СССР.

Розуміється, пише Б. Аміл, жиди мусять в першу чергу допомагати собі, а крім того існує все спомин про погроми, які були на терені совєтської території. Але помимо того всього, на її думку, найвищий час, щоб жиди, згідно зі своєю релігією, допомогли тим, які сьогодні гірше стоять, як вони.

„Прийшов, отже, час щоб жиди подали руку жертвам Сталіна і теперішнім жертвам Ґорбачова і... П. Устінова"

У безмежному горю повідомляємо Рідних, Приятелів та Українську Громаду, що 12-го липня, 1986 р. помер наш Найдорожчий МУЖ І БАТЬКО

бл. п.

Михайло Болзовський

народжений у Львові 30-го серпня, 1922 р.
Похоронений на кладовищі Санта Клара Місії, Санта Клара, Каліф. 15-го липня, 1986 р.

Горем прибиті:

дружина — ІВАННА
дочки — ІРИНА й СТЕФАНІЯ
син — МИХАЙЛО РОМАН
кузен — ВАСИЛЬ КОРЕЦЬКИЙ
родина в Україні

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ПІСЛЯ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашої Найдорожчої МАМИ І БАБУНІ

св. п.

Серафими Рекшинської

з дому Музика

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в п'ятницю, 25-го липня 1986 року, о год. 9-ій ранку, в слідуючих церквах:

св. Юра — Ню Йорк, св. Володимира — Ґлен Спей, Н. Й., Куритиба — Бразилія і Париж — Франція.

Про молитви за спокій душі Покійної просять горем прибиті:

дочка — ЛЮБА з родиною
син — БОГДАН з родиною

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в четвер, 3-го липня 1986 р. відійшла у Вічність у Філядельфії, Па.

бл. п.

ЙОАННА СУМИК

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 12-го липня 1986 р. у Філядельдії, Па. Тіло Покійної перевезено на український православний цвинтар св. Андрія у Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

син — ЮРІЙ з дружиною ГАЛИНОЮ і дітьми
ближча і дальша Родина у США і в Україні

В невимовному смутку повідомляю, що в суботу, 19-го липня 1986 р. відійшла у Вічність моя Найдорожча МАМА

бл. п.

Любов Лобачевська

народжена 1901 р. на Волині.

ПАНАХИДА — в понеділок, 21-го липня 1986 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні N. F. Walker, Woodhaven, N.Y.

ПОХОРОН — у вівторок, 22-го липня 1986 р., о год. 11-ій ранку в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія Первозванного, а опісля на український православний цвинтар у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Опечалена горем
донька ОКСАНА

Українська...

(Закінчення зі стор. 2)

пропали серед теперішнього поганського світу. Ми, Ваші Владики, журимося долею українських родин на чужині і передусім небезпеками т. зв. мішаних подруж. Будемо постійно про цю велику і святу справу Вам пригадувати й на дальше. За українську родину на чужині! Шануймо себе, шануймо себе, шануймо своїх предків!..."

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) на пленарній нарадах 1974 року закликала складові організації в резолюції ч. 7д.: ,,співпрацювати з подружнім бюром ,,Мета". Для здійснення цих завдань співпрацювати з іншими українськими виховними чинниками".

Про українську родину на І СКВУ мала вичерпну доповідь Валентина Воропай. Вона наголосила, що окупаційний режим в Україні веде пропаганду за мішані подружжя та денаціоналізацію українського населення. ,,Одним із найважніших факторів, що сприяють асиміляції є міжнаціональні шлюби".

Д-р Петро Саварин на II СКВУ у своїй блискучій доповіді сказав: ,,Коли ми не полагодимо цієї найважливішої справи (мішаних подруж), тоді все інше не має жадного сенсу",

Президія СКВУ у 1981 році у своєму зверненні писала: ,,Окупаційний режим намагається за допомогою мішаних подруж зробити родини поневолених народів у СССР знаряддям русифікації та злиття народів... Серед різних небезпек в Україні і на поселеннях, чи не найбільшою небезпекою є мішані подружжя. Вони загрожують знищенням всього, що робить нашу родину самобутньою, неповторною, окремішньою... Користь з однорідних подруж є очевидна... Вони рятують українську спільноту від смерти і продовжують її існування"

Можна навести десятки цінних заяв наших ієрархів, центральних організацій та визначних громадських діячів, але рамки одної статті не дозволяють на те.

Можна теж вказати на багату англомовну літературу, яка знаходиться в публічних бібліотеках. Вона підкреслює, що мішані подружжя є найбільше успішним засобом асиміляції: ,,Ассимілейшен ін амерікан лайф" — Милтон Ґордон; ,,Інтермерріедж" — Джозеф Фицпатрик; ,,Рейс енд етнік рілейшенс" — Бері Брютон. Антоні ля Руффа в книжці ,,Інтеррейшал мерріедж" заявляє, що високорозвинене почуття національної свідомости серед англо-саксів, жидів і пуерторіканців є причиною найменшого відсотка мішаних подруж серед них. Усі знають, що врятувало жидівську націю перед загибіллю.

Є також документальна книга в чотирьох томах про українські подружжя пера відомого ініціятора українського суспільного посередництва інж. Омеляна М. Тишовницького, колишнього старшини УГА, громадського діяча і журналіста, який велику частину свого життя на чужині, враз з дружиною Оленою, присвятив боротьбі за українську родину. Коли чужинці в публічних бібліотеках мають десятки томів про мішані подружжя, то книга інж. О.М. Тишовницького є цінним унікатом серед українців.

Невтомним заходам Отців Василіян у Бразилії треба завдячити, що серед тамошнього українського населення є тільки 6 відсотків мішаних подруж, коли серед заавансованої матеріяльно української групи в ЗСА нараховуємо їх понад 70 відсотків. Українська Бразилія — це наглядний доказ, що при відповідних і впертих заходах можна збільшити кількість наших однонаціональних родин. Причиною теперішнього невідрадного стану у Північній Америці (ЗСА, Канада) — це надмірний матеріяльний добробут, погоня батьків за грішми і обоятність громадянства. Під проводом президента Реґена і деяких релігійних провідників починає відроджуватися релігійність і патріотизм серед молоді. Може це й перенесеться на нашу громаду.

Дещо...

(Закінчення зі стор. 4)

мічених помилок та подяку жертводавцям та співробітникам. Можливо, що прийдеться збірник публіцистики (том 8) видати дещо зі спізненням, бо матеріяли до нього ще все збираємо і невідомо, чи на заплянований час (1987 р.) вдасться нам все роздобути, бо маємо різні труднощі з розшуками старих часописів із передвоєнних років.

Наша фінансова база дуже слаба. Найбільшою піміччю є передплатники, які відбирають повну серію книжок, однак їх є мало — всього біля 100 осіб. Книжки видаємо в дуже обмеженому накладі — 250 примірників. Маючи мале число передплатників, на жаль, наші фінанси нам не дозволяють видати більшого накладу, щоб не влазити в безконечні довги. Передплати, очевидно, далеко не покривають всіх видатків, тому ми щиро вдячні тим, які своїми пожертвами на видавничий фонд стараються нам допомогти. Багато примірників розсилаємо безкоштовно для українських установ, організацій, університетів і тому навіть розпродаж усіх примірників не покрив би усіх наших видатків. Видання п'ятьох томів дотепер коштувало нас 21,500 долярів, прибутку з передплат та принагідного продажу книжок було дотепер 11,500 долярів. Пожертви на видавничий фонд досьогодні принесли біля 5,000 долярів, решта недобору — других 5,000 долярів — сплачуємо, як можемо...

Найбільше помогло б нам, якщо б ми могли здобути хоч 100 нових передплатників й тому сердечно апелюємо тут до всіх наших щирих земляків-закарпатців, які ще не є передплатниками, щоб зголосилися до нас і замовили книжки. Підтримайте нас в цій праці і не допустіть до того, щоб решта літературної спадщини поета пропала. Якщо задовжимося забагато, то будемо примушені зупинити видання творів на якийсь час, а може й взагалі закинути думку видати решту матеріялів. Ми свідомі того, що багато наших земляків вже є віком старшими людьми і уважають, що ,,вже треба позбутися бібліотеки, а не її будувати..." Я це добре розумію, бо й сама вже в тій категорії людей...Та мусимо мати на увазі, що головною ціллю видання цих творів є збереження літературної спадщини поета тут, у вільному світі. Кілька людей цього завдання виконати не може, до цього потрібна поміч і підтримка цілої нашої громади. Купім ті книжки, прочитаймо їх, і, якщо не бажаємо їх більше затримати, подаруймо їх у бібліотеки, українські установи, в університетські архіви, в читальні...Місця повно, де можна книжки примістити. Нехай вони там збережуться для дальших наших поколінь. Чи не було б гріхом занапастити літературну спадщину поета, який протягом 54-ох творчих років дав з себе так багато для української літератури та для свого українського народу?

На цьому місці бажаю зложити особисто щиру подяку всім передплатникам, жертводавцям та моїм друзям не тільки за їхню матеріяльну підтримку, але і за велику моральну підтримку — за їхні щирі, заохочуючі листи, телефони, розмови. Щира подяка і всім рецензентам, які дотепер написали гарні, прихильні статті про поодинокі видання. Після появи всіх матеріялів маємо на пляні публічно ще раз всім індивідуально подякувати за пожертви на видавничий фонд та за працю, якою прислужилися до видання творів.

Звертаюся і від себе до всіх моїх земляків: допоможіть мені закінчити ту велику роботу, яку взяла на себе і якій присвятила вже 12 років свого немолодого життя. За замовлення серії творів буду вам всім на завжди зобов'язаною.

Видавництво має ще багато примірників з кожного видання, крім 1-го та 2-го тому, які вже розпродані. Ціни такі: том 3 (Твори для дітей та молоді, 696 стор.) 25 дол., том 4 (Драматична творчість, 387 стор.) 18 дол., том 5 (Повісті, 290 стор.) 17 дол. Просимо долучити 1-го дол. на пересилку книжки (заграницею 2 дол.) Всі томи в однаковій оправі. Замовлення просимо присилати на адресу:

Carpathian Alliance, Inc.
Washington Br. Admin.
Offices,
5716-46 th Avenue South,
Minneapolis, MN 55417.

Кремль...

(Закінчення зі стор. 2)

Совєтські дисиденти — Владімір Соловйов і Елена Клепікова, які тепер проживають в Ізраїлі, розказують, що вони з власного досвіду знають, що кремлівські заправила слухають передач закордонних радіостанцій. Одним з них, що слухав закордонних радіопересилань був Ґріґорій Романов, який програв у змаганнях за найвищий пост у Кремлі до Міхаїла Ґорбачова і якого після того цілковито ,,видворено" з найвищої кремлівської кліки.

Одного разу, — розповідає Елена Клепікова, — журнал ,,Аврора", якого вона була головною редакторкою зробив ,,ідеологічну помилку", назвавши Андрея Сахарова зрадником моральности, на рівні з Альбертом Айнштайном, Енріко Ферні і Робертом Опенгаймером. Це був час, коли ,,батько" совєто-московської водневої бомби, Сахаров, саме був попав у конфлікт з кремлівськими заправилами. В цьому часі нагінка на нього покищо була обмежена тільки до заборони згалувати його прізвище у пресі.

Романов скликав усіх редакторів ,,Аврори" до партійної головної квартири і там добре вилаяв їх за брак ,,ідеологічної пильности". Коли головна редакторка Клепікова спитала його, як вона має знати, хто є Сахаров та який злочин він поповнив, на це Романов відверто відповів: ,,Всі ви, редактори, мусите слухати радіопересилань ,,Голосу Америки", Бі-Бі-Сі і ,,Німецькі Хвилі", щоб пізнати ворожу ,,затруєну зброю". Тоді всі редактори журналу ,,Аврори" довідалися, що Романов був постійним слухачем тих закордонних радіопересилань.

Тому є трудно припустити, пишуть Соловйов і Клепікова, колишні совєтські дисиденти, щоб і Ґорбачов різнився в цьому випадку від інших членів кремлівської совєтської комуністичної мафії і його попередників. Закордонні радіопередачі — це єдине джерело докладних і вчасних інформацій про те, що діється в світі, включно з Совєтським Союзом. Соловйов і Клепікова пишуть, що вони є схильні думати, що Ґорбачов і решта кремлівської кліки довідалися про катастрофу в Чорнобилі, не від їх підчинених слуг в Україні, через заржавілі проводи лінії совєто-московської комунікації, але із російськомовних передач ,,Голосу Америки", або Бі-Бі-Сі.

Правдоподібність розповідей колишніх підсовєтських дисидентів велика, адже у забріханому Совєтському Союзі — все можливе.

ПОЛІЦІЯНТ СТІВЕН МКДОННАЛД, який спаралізований пострілом молодого хлопця в Ню Йорку, отримав 20,000 від нюджерзького філянтропа Милтона Пітрі. Цей індустріяліст з Ню Джерзі, сказав, що даватиме 20.000 дол. МкДоналдові щороку до кінця його життя.

ГУБЕРНАТОР СТЕЙТУ Ню Йорк Маріо Квомо підписав закон, який передбачає більш суворі кари для тих торгівців наркотиком ,,крек", які продають його поблизу шкіл. Новий закон передбачає мінімальну кару шість років в'язниці (було два роки) і максимальну 25 років. ,,І це лише початок", — сказав М. Квомо. Він додав, що закон дасть змогу створити ,,зону безпеки" в районах всіх шкіл. Одночасно губернатор підкреслив, що дуже важливим є проводити в школах роз'яснювальні акції, пояснювати учням, яку шкоду приносять наркотики.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Ігри доброї волі?

В суботу, 5-го липня 1986 року, на стадіоні ім. Леніна в Москві відбулася чергова показуха російських імперіялістів, гучне відкриття т.зв. ,,Ігор доброї волі", що їх організатором став Тед Тирнер, президент телевізійної компанії ТБС. Ще кілька років тому цей наївний чоловік мав марку людини консервативних поглядів, антикомуніста — і раптом став спільником чергової показухи червоної Росії та ,,єс меном" генсека Ґорбачева в його облудній офензиві за мир.

Тирнер пояснив своє рішення співорганізувати ,,Ігри доброї волі" тим, що єдиним засобом врятувати світ від збройний конфліктів, від ґлобальних зіткнень, є, на його думку, контакти між людьми, співробітництво представників країн з різними політичними системами в будь-яких сферах, в тому числі і в спорті. Цю думку і інші подібні гасла пропихають в світ кожночасні генсеки червоної Росії, щоб ними баламутити наївних представників великого капіталу (так називають в Москві Теда Тирнера), щоб при їх помочі у відповідному часі повісити їх за оплачені ними шнури.

Виступаючи на одній із ряду пресовій конференції в Москві, голова Державного комітету спорту СССР, М. Ґрамов, між іншим, заявив: ,,Ігри доброї волі провадяться в оголошений Організацією Об'єднаних Націй рік миру і сприятимуть встановленню більш міцного миру, відповідають духові Женеві". Торочив пусті слова про мир і сам генсек Ґорбачов на згаданій показусі відкриття на стадіоні ім. Леніна при участі понад 100,000 глядачів. Але хто з них вірив цьому новому ,,вожджеві", коли в цей же час доблесна совєтська армія продовжує вбивати старців, жінок й дітей в Афганістані, коли вмирають тисячі жертв чорнобильської атомової катастрофи, коли висланці Ґорбачова посилено вють нові експансивні гнізда в Анґолі, Нікараґуа і інших країнах світу.

Як не дивно, але цього чомусь не бачить Тед Тирнер і ко. То ж не можна дивуватися, що цей співорганізатор ,,Ігрищ доброї волі" пересчив брак на цих ,,ігращах" репрезентацій Української і Білоруської ССР, обидві члени - засновники Організації Об'єднаних Націй, що проголосила, як сказав Ґрамов, рік миру. Недопустивши до цих політичних ,,ігрищ" збірних України й Білорусі, сучасні правителі імперії ще раз відкрили свою правдиву імперіялістичну маску, якою особливо закриває своє обличчя Горбачов.

При великій фінансовій помочі згаданого вже ,,капіталістичного акули" Тирнера, який висипав на цю показуху кількадесять мільйонів долярів, росіяни вміло використали цей капітал для чергового замилення очей мільйонів необізнаних з підсовєтською дійсністю телевізійних глядачів, що слідкували за цими ,,Ігрищами". Згідно із поданими інформаціями заступником голови державного радіо СССР В. Попова телевізійна компанія Теда Тернера ТБС зобов'язалася передавати так змагання ,,ігрищ", як і пов'язану з ними російську показуху для глядачів в Австралії, Канаді, Колюмбії, Перу, Мехіко, Арґентині, Японії, Барбадосі, Багамських островах, очевидно ЗСА і інших країнах. Це крім передач Москви для поневолених народів, сателітів і країн Европи, теж на кошт Тирнера. Заступник міністра зв'язків СССР В. Ґлінка, додатково інформував пресу, що його міністерство приготує 11 телевізійних каналів: Москва-Прага, Варшава, Букарешт, Гельсінкі, Будапешт, три канали через систему ,,Інтерспутнік", два канали через систему ,,Інтерсат" для передачі програм в країни Атлянтичного і Індійського районів. Один канал до Китаю.

Головний режисер програми відкриття ,,Ігрищ" Л. Монастирський, якого уповажнили влаштувати на стадіоні найбільшу показуху в історії Москви, і який теж на кошт Тирнера спровадив 21,000 виконавців: артистів театрів, легкого жанру, цирку, цілі танцювальні ансамблі і так звані самодіяльні гуртки — перевиконав плян. Дія цілого цирку тривала майже дві години. Усе ніби в ім'я дружби, головно з ЗСА, і миру, але під домінацією Росії.

Крім цього коштовного відкриття на стадіоні, організатори подготовили цілий ряд точок в так званій ,,культурній програмі", якими на протязі ,,ігрищ" чарували наївних послідовників і співробітників Тирнера. В готелі ,,Россия" вже від 3-го липня діяв так зв. ,,Інтерклюб", в якому вишколені аґенти і московські ,,дами" перемивали мозки спортовцям і гостям з різних країн світу.

У великій залі консерваторії учасники міжнародного конкурсу ім. Чайковського давали спеціяльні концерти. У палаті з'їздів, зірки СССР легкого жанру давали свої концерти. На сцені академічного театру ім. Станіславського влаштували виставу балєту ,,Лебедине озеро". На центральному стадіоні в часі ,,ігрищ" влаштували комедію садження дерев з участю спортовців з різних країн світу, створюючи так зв. ,,Алею доброї волі".

Московський цирк демонстрував нову шовіністичну програму під назвою ,,Батьківщини крилаті кроки". До пропаґандивної офензиви залучили теж дітей, влаштовуючи виставку ніби дитячих малюнків під назвою ,,Спорт, діти, мир" у міській палаті піонерів. У день відкриття ,,ігрищ" яскраві вогні освічували центральні вулиці і площі Москви, сотні прожекторів освічували Кремль, символ російської жорстокости і поневолення усіх народів імперії.

Для великої більшости спортовців з різних країн світу, журналістів та глядачів, навіть ця найбільша в історії Москви показуха не змогла закрити очей на елементарні браки: свободи руху, зустрічей з місцевим населенням, харчів, ласощів і всього того, що є доступне у вільних країнах світу. В часі різнородних спортових компетицій, російські чиновники ,,ігрищ" і судді шахрували і обманювали де тільки це було можливо (наприклад, в легкоатлетичному бігу на 1500 м, де виграв росіян Яковлєв) і це теж на очах мільйонів телевізійних глядачів. І все таки знайшлися одиниці, головно режисери, оператори і відеоінженери, дібрані Тирнером до ТБС, які відзначили ,,доброзичливість" москвичів, головно допомогу, яку вони дістали від своїх московських співробітників в роботі (читай вишколених аґентів КҐБ).

Реагуючи на вповні оправдуючі і відповідальні поради Державного департаменту в зв'язку із наслідками чорнобильської атомової трагедії, щоб американські спортовці взяли зі собою деякі харчові продукти та були обережні із вживанням совєтських, які можуть бути затруєні радіяцією, голова державного комітету СССР з гідрометеорології Ізраєль зложив таку обурливу заяву: ,,Москва — абсолютно чисте місто. Чисті його атмосфера, водоймища. Про якісь відхилення у чистоті продуктів харчування не може бути й мови". Ні словом про те, що відповідальні чинники у Вашінґтоні мали на увазі саме наслідки атомової експльозії в Україні.

Взагалі, так в організації, як і переведенні цих сильно змішаних з політикою спортових ігрищ, російські чиновники і більшість їх суддів й спортовців не виявили тієї ,,доброї волі", під знаком якої мали вони вібуватися. Починаючи від заборони виступати збірним дружинам України й Білорусі і кінчаючи на злосливих заявах в сторону Державного департаменту і президента Реґена, ці ,,ігрища" були типовим продуктом безглуздого російського шовінізму і манії вищости. Бойкотуючи минулу Олімпіяду в Лос Анджелесі і плянуючи черговий бойкот Олімпіяди в Південній Кореї, Москва мусіла щось дати своїм спротовим професіоналам. Ось і завдяки наївному Тирнерові, а радше його мільйонам долярів, ,,геніяльні" москвичі не тільки зорганізували, але і виграли ці ,,Ігри доброї волі". Росіяни мали запевнену перемогу, адже із 72 збірних країн світу тільки вони виставили в усіх видах спорту своїх найкращих спортових професіоналів і то підсилених спортовцями неросійських народів. Усі інші країни вислали другорядні дружини, або обмежені до окремих видів спорту.

(от)

Чому...

(Закінчення зі стор. 4)

ких патріотів. Коли в 1944 році Фенцик втікав з Карпатської України, українські вояки в армії Свободи зловили його і не місци повісили. ,,Собаці, собача смерть" — каже народна мудрість.

Всі ці три головні аґенти Мадярщини були поповичі. Іван Куртяк, будучи селянським сином, скінчив учительську семінарію в Ужгороді, учителював ще за мадярських часів. Мадярська влада Каролія іменувала Івана Куртяка шкільним інспектором в Хусті. І. Куртяк по приході чеської влади на Закарпаття відмовився скласти обіт вірности Чехо-Словаччині, тому шкільний реферат не визнав іменування Івана Куртяка на шкільного інспектора, це спонукало його перейти на службу Будапешту, що дало йому посольський мандат, одначе, він скоро помер на розрив серця.

Другим агентом селянського походження був Андрій Бродій, з фаху також учитель. Коли іспитова комісія на учителів для горожанських шкіл при іспиті не пропустила Бродія через брак знання, він був сильно ображений і рішився перейти на службу Будапешту, яка дала йому посольський мандат. Андрій Бродій восени 1938 року став першим прем'єром Карпатської України, але його прем'єрство тривало всього два тижні, бо чеський уряд переконався, що Андрій Бродій працює для Мадярщини, що українці Закарпаття твердили вже багато років, але чехи в це не вірили, вони скорше добачували зраду в українськім русі. Чехи заарештували А. Бродія в Празі, а його спільникові д-рові С. Фенцикові вдалося втекти до Будапешту. По окупації Закарпаття мадярами А. Бродій і С. Фенцик були нагороджені мадярськими посольськими мандатами. Бродій закінчив своє життя шибеницею в 1944 році.

Здається, що закарпатський щирий патріот і борець за руську правду з мадярами поет о. Александер Духнович не мав спокою в своєму позагробному житті через те, що мадярські аґенти під плащиком ,,рускости" вживали його ім'я для свого ,,Общества", яким зпрофанували добре ім'я Духновича. Через вміле маневрування і фінансову допомогу Будапешту й Праги довгий час вдавалося мадярським аґентам тримати населення Закарпаття в темноті. Тут вина не тільки самого Будапешту, але й Праги, які щедрою рукою допомагали москофілам Закарпаття, рівночасно відмовляючи допомогу здорову українському рухові.

Тому не дивно, що коли восени 1938 року прийшов момент творення окремого уряду Карпатської України, взято під увагу репрезентацію Закарпаття в празькому парляменті, де було відношення одного українського посла (Юліяна Ревая) до п'яти москофільських і мадярських послів, годі було ставити опір проти найменування А. Бродія прем'єром. Але ,,шило скоро вийшло з мішка". Чехи скоро побачили зраду Бродія, тому 26-го жовтня 1938 року заарештували його, а новим прем'єром став о. Августин Волошин.

Мадяри 2-го листопада 1938 року підписалися під Віденським арбітражем, що означало, що вони приймають це рішення як остаточне. Це їм, однак не перешкодило вже три тижні після арбітражу, 22-го листопада, спільно з поляками готовити збройний напад на Карпатську Україну. Мадярам в цьому намірі перешкодили німці, які вважали, що чорнило ще не засохло на підписаному Віденському арбітражеві, тому треба ще почекати.

На початку січня 1939 року Мадярщина вступила до Анти-комінтерного бльоку, до якого нележала Німеччина й Італія. Цим актом мадярський уряд забезпечив собі участь у ліквідації Чехо-Словаччини як держави. Виходячи з того, що Німеччина й Італія будуть по стороні Мадярщини, мадярський уряд вирішив зробити напад на Карпатську Україну в день виборів до сойму 12-го лютого 1939 року. Але і цим разом німецький уряд перешкодив мадярам. Німці радили мадярам почекати, бо ще не прийшов їхній час, однак на це не прийшлося довго чекати, бо німці вже кінчали готовити свій плян розчленування Чехо-Словаччини. Цей плян виглядав так: 1) Словаччина мала проголосити незалежність, 2) з Чехії та Моравії створено Протекторат Німеччини, 3) Карпатська Україна, не маючи жадної допомоги з борку Центрального уряду, залишена на поталу, що привело до нападу мадярів на Карпатську Україну.

Не зважаючи на те, що політична ситуація на Карпатській Україні була тяжка, українські патріоти Закарпаття спільно з іншими українськими братами, які прийшли на допомогу Карпатській Україні в рядах Карпатської Січі рішили виповісти війну не лише мадярським наїзникам, але і їхнім опікунам — Гітлерові і Мусоліні, чим засвідчили перед світом свою готовість краще положити своїми головам, як піддатися новій мадярській неволі. Цей випадок наглядно свідчить, що українці Закарпаття виповіли Гітлерові війну за його зраду Закарпаття.